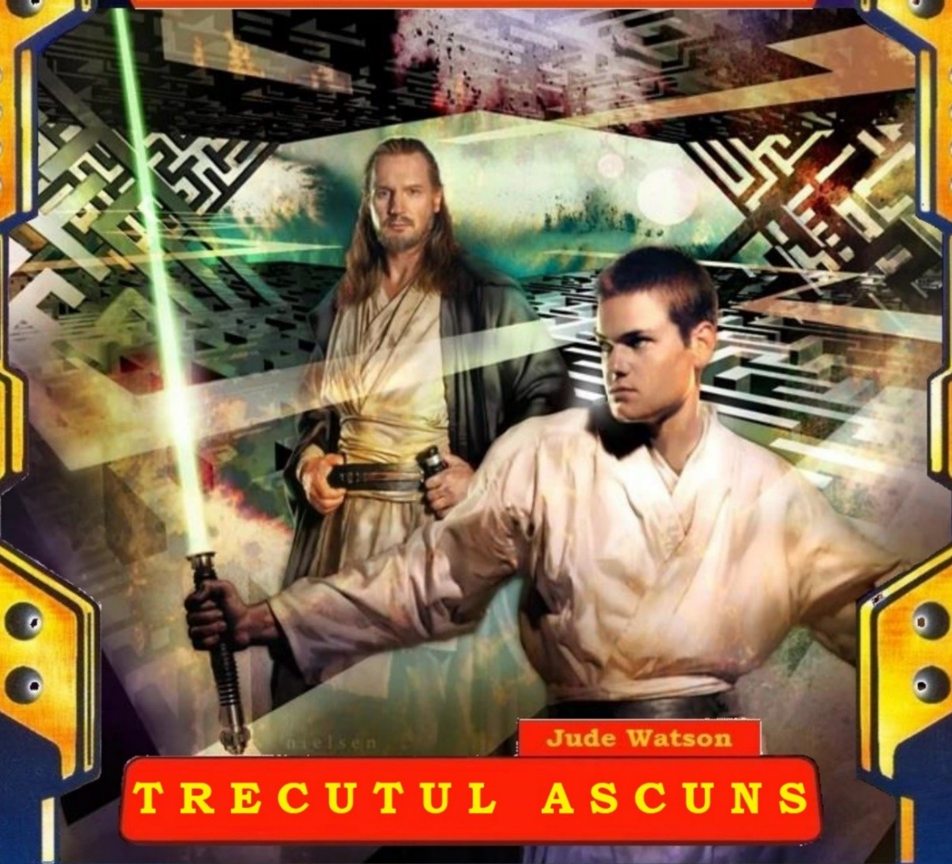
STAR WARS

JEDI APPRENTICE



Jude Watson

TRECUTUL ASCUNS

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE
TRECUTUL

ASCUNS

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Hidden Past
1999



Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

După ce Obi-Wan Kenobi şi Qui-Gon Jinn sunt deturnaţi pe planeta Phindar, se trezesc prinşi în capcană într-o lume înnebunită.

Sindicatul care guvernează planeta controlează populaţia ştergându-le amintirile.

Singura speranţă a planetei stă într-o bandă de rebeli hoţi.

Qui-Gon şi Obi-Wan sunt prinşi într-un război mental.

Şi dacă nu sunt atenţi, propriile lor trecuturi ar putea fi şterse pentru totdeauna.



…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Piaţa din oraşul Bandor era plină de viaţă în timp ce o străbătea Obi-Wan Kenobi. Ar fi vrut să se oprească să cumpere o bucată de fruct muja, dar paşii lui Qui-Gon Jinn nu se opreau deloc. Maestrul lui Obi-Wan mergea pe străzile aglomerate cu mişcări la fel de fluide ca un râu. Fără să pară că evită sau trece printre, el crea o cale consumând o cantitate de energie foarte mică. Obi-Wan se simţea ca un şenilat neîndemânatic pe lângă o navă de luptă graţioasă.

Avu grijă să nu rămână în urmă. Era pe punctul de a pleca în prima sa misiune cu Qui-Gon. Cavalerul Jedi fusese reticent în a-l lua pe Obi-Wan ca ucenic al său. Chiar dacă trecuseră împreună prin bătălii şi aventuri, Qui-Gon fusese ezitant. Numai după ultima lor aventură, înfruntând împreună moartea, adânc în tunelurile miniere de pe Bandor, Qui-Gon luase decizia de a-l accepta ca ucenic.

Obi-Wan încă nu era sigur de sentimentele Maestrului său faţă de el. Qui-Gon era un om liniştit care nu îşi împărtăşea gândurile decât atunci când era necesar. Obi-Wan ştia puţine lucruri despre viitoarea lor misiune. Trebuia să găsească răbdarea necesară pentru a aştepta până când îi spunea Qui-Gon detaliile. Între timp, avea pe buze o întrebare crucială, una pe care nu îndrăznea să o pună: *Ştia Qui-Gon că astăzi era ziua lui de naştere?* Astăzi împlinea treisprezece ani. Această zi de naştere era o ocazie importantă pentru un ucenic Jedi. Acum era un Padawan oficial. Tradiţional, această zi de naştere nu era

marcată de vreo sărbătoare, ci era observată în linişte, cu reflecţie şi meditaţie. Obi-Wan era conştient de faptul că, parte a tradiţiei, avea să primească un dar semnificativ de la Maestrul său.

Qui-Gon nu-i spusese nimic în acea dimineaţă. Dar, în timp ce mâncau sau se pregăteau pentru călătorie sau mergeau pe jos până la platforma de aterizare, Qui-Gon abia dacă rostise trei cuvinte. Uitase? Ştia? Obi-Wan tânjea să-i reamintească acest lucru lui Qui-Gon, dar relaţia dintre ei era prea nouă. Nu dorea ca Maestrul său să-l considere lacom sau încrezut, sau chiar mai rău, un cicălitor. Cu siguranţă Yoda îi spusese lui Qui-Gon. Obi-Wan ştia că cei doi Maeştri Jedi erau în contact permanent. Sau poate că misiunea era atât de importantă încât Yoda uitase şi el.

Ocoliră ultimul vânzător, traversară o alee şi ajunseră la platforma de aterizare. Guvernatorul de Bandomeer aranjase o navă de transport pentru ei în semn de recunoştinţă pentru munca lor. Găsise o mică navă comercială dispusă să îi ducă către planeta Gala. Obi-Wan ştia că, odată ce vor urca pe navă, discuţiile se vor concentra pe misiunea viitoare. Ar trebui să-i spună acum lui Qui-Gon că e ziua lui?

În faţa lor, un pilot înalt şi deşirat, încărca cutii de marfă pe nava sa.

Obi-Wan recunoscu braţele lungi şi flexibile ale Phindarului. Acceleră ritmul pentru a merge la el, dar Qui-Gon îi puse o mână pe umăr.

— Închide ochii, Obi-Wan, îl instrui el.

Obi-Wan gemu interior. *Nu acum!* imploră el. Ştia că Qui-Gon era pe punctul de a exersa cu el un exerciţiu clasic Jedi: *atenţia asupra momentului oferă cunoştinţe*. La Templu, Obi-Wan făcuse întotdeauna bine exerciţiul. Dar în dimineaţa aceea fusese distras şi abia îşi mai amintea altceva în afară de ziua lui de naştere.

— Ce vezi? întrebă Qui-Gon.

Cu ochii închişi, Obi-Wan îşi adună gândurile ca şi cum ar fi fost pene într-o furtună. Smulse observaţiile din aer, amintindu-şi lucrurile pe care ochii lui le înregistraseră, dar mintea nu.

— Un transportor mic cu o zgârietură adâncă pe flancul drept şi mai multe lovituri pe partea inferioară a cabinei. Pilotul Phindian cu cască de zbor, ochelari de protecţie şi unghii

murdare. Douăsprezece cutii de marfă gata să fie încărcate, o geantă de zbor, o trusă medicală...

— Hangarul? îl întrebă Qui-Gon cu blândeţe.

— O singură ieşire din piatră cu trei spaţii de andocare. Crăpături care rulează vertical în josul pietrei, o viţă verde care încearcă să crească la trei metri mai jos de tavanul din stânga, cu o floare purpurie la patru metri mai jos?

— Şase metri, îl corectă Qui-Gon sever. Deschide ochii, Obi-Wan.

Îi deschise. Privirea albastră pătrunzătoare a lui Qui-Gon îl studia, făcându-l să se simtă, ca întotdeauna, ca şi cum sabia i-ar fi atârnat pe pământ, sau tunica îi era pătată.

— Eşti distras de ceva, Obi-Wan? întrebă Qui-Gon.

— Este prima mea misiune oficială, Maestre. Vreau să mă descurc bine.

— Te vei descurca cum vei putea, răspunse Qui-Gon neutru.

Aşteptă, cu ochii nedezlipiţi de pe faţa lui Obi-Wan. Îi era interzis unui ucenic să mintă un Maestru, să ascundă adevărul sau chiar să-l denatureze. Obi-Wan îşi dori ca picioarele să nu i se mişte şi ochii să-i rămână fixaţi în ai lui Qui-Gon.

— Poate că sunt distras de ceva mai mult personal, Maestre.

O sclipire de amuzament lumină brusc ochii lui Qui-Gon.

— Ah. Ziua ta de naştere, poate?

Obi-Wan dădu din cap, scăpând un zâmbet.

— Atunci îţi aştepţi darul.

Qui-Gon se încruntă. Uitase, în cele din urmă! Dar, după doar o clipă, băgă mâna în buzunarul tunicii. Mâna lui mare şi puternică apăru, ţinând ceva ascuns în palmă.

Obi-Wan îl privi, aşteptând. Maeştrii se gândeau de obicei săptămâni întregi sau chiar luni de zile la cadourile lor, călătorind adesea în zone îndepărtate pentru un cristal vindecător sau o pătură ori o mantie de la ţesătorii planetei Pasmin, care ţeseau haine foarte călduroase dintr-un material atât de fin încât aproape că nu avea greutate.

Qui-Gon apăsă o piatră netedă şi rotundă în mâna lui Obi-Wan.

— Am găsit-o cu ani în urmă, îi explică el. Când nu eram mai mare decât eşti tu acum.

Politicos, Obi-Wan se uită fix la piatră. Conţinea vreun fel de putere?

— Am găsit-o în Râul Luminii de pe planeta mea natală, continuă Qui-Gon.

Şi? se întrebă Obi-Wan. Dar Qui-Gon tăcu. Obi-Wan îşi dădu seama că darul pe care i-l făcuse Maestrul său era exact ceea ce părea a fi: o piatră.

Qui-Gon nu era un Maestru obişnuit. Obi-Wan ştia asta. Aşa că se uită din nou la piatră. Degetele lui se strânseră în jurul ei. O simţea netedă şi lustruită. Îi plăcea felul în care se simţea în mână. Şi atunci când o atingea lumina soarelui, putea vedea dungile adânci roşii care brăzdau negrul lucios.

Era frumoasă, îşi dădu el seama. Întâlni ochii lui Qui-Gon.

— Mulţumesc, Maestre. O voi preţui.

— Dar tu ai finalizat ritualul din ziua de naştere, Padawan? întrebă Qui-Gon. Doar amintindu-ne trecutul putem învăţa din prezent?

La a treisprezecea aniversare, fiecare Padawan trebuie să stea liniştit, pentru a reflecta. Atât amintirile bune, cât şi cele rele, trebuiau să fie consultate şi să se mediteze asupra lor.

— Nu am avut timp, Maestre, recunoscu Obi-Wan.

Misiunea sa de pe Bandomeer fusese plin de pericole. Fusese răpit şi exilat, printre altele, pe o platformă minieră. Qui-Gon ştia că nu avusese timp. De ce mai întreba?

— Da, timpul este evaziv, spuse Qui-Gon, neclintit. Dar cel mai bine este să-ţi faci rost de timp. Haide, ne aşteaptă pilotul.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon, luptându-se cu sentimentul de lipsă de speranţă. Îl va mulţumi vreodată pe noul său Maestru? Tocmai când simţise că Qui-Gon îi oferise o bază puternică de încredere, se trezea din nou în aer.

Acum îşi dădea seama că singurul lucru pe care Qui-Gon i-l dăduse vreodată cu adevărat era o piatră.

Capitolul 2

— Două minute, le strigă pilotul în timp ce se apropiau. Să termin de încărcat.

— Eu sunt Qui-Gon Jinn şi acesta este Obi-Wan Kenobi, îi prezentă Qui-Gon.

— Da, mare surpriză, Jedii nu sunt greu de observat, bombăni pilotul, ridicând o cutie de marfă.

— Şi tu eşti..., aşteptă Qui-Gon.

— Pilot. Eu sunt ceea ce fac.

Avea ochii galbeni cu dungi roşii ai unui Phindian, precum şi mâinile care îi atârnau pe lângă glezne.

— Eşti Phindian, spuse Obi-Wan. Am un prieten... Cineva pe care îl ştiu este Phindian. Se numeşte Guerra.

Guerra fusese un sclav minier pe platforma unde fusese ţinut captiv Obi-Wan. Aproape că îşi pierduse viaţa pentru a-l salva pe tânăr.

— Deci îl cunosc? răspunse Pilot crunt. Te aştepţi să ştiu fiecare Phindian din galaxie!

— Nu, bineînţeles că nu, spuse Obi-Wan confuz.

Grosolănia pilotului îl surprinse. Era aproape ca şi cum Obi-Wan l-ar fi jignit în vreun fel.

— Atunci lasă-mă să mă încarc, iar voi, urcaţi în navă, răspunse brusc Pilot.

— Haide, Obi-Wan, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon în cabină, unde se aşezară pe locurile lor.

— Pentru prima noastră misiune împreună, Yoda a ales ceva ce crede că va fi o rutină, îi spuse Qui-Gon. Bineînţeles, Yoda mai spune: *Dacă pe rutină vă bazaţi, dezamăgite speranţele voastre vor fi*.

Obi-Wan rânji.

— Este mai bine să nu te aştepţi la nimic şi să laşi fiecare moment să te surprindă, spuse el.

Era un lucru pe care îl învăţase la Templu. Qui-Gon aprobă din cap.

— Planeta Gala este condusă de mulţi ani de către

dinastia Beju-Tallah. Au avut succes în unirea unei lumi cu o profundă ură tribală. Există trei triburi pe Gala. Populaţia de la oraş, cea de pe dealuri şi cea de pe mare. De-a lungul anilor conducătorii Tallah au devenit corupţi. Au jefuit planeta de bogăţiei şi populaţia este aproape gata de revoltă. Bătrâna regină ştie asta. În loc să-i dea tronul fiului ei, Prinţul Beju, ea a fost de acord să aibă loc alegeri. Populaţia va alege dintre trei candidaţi. Prinţul este printre ei. El a trăit în izolare mare parte din viaţă. Regina se temea pentru siguranţa lui. Cu toate astea, a fost instruit pentru a fi conducător şi este nerăbdător să câştige tronul.

— Alegerile par a fi înţelepte pentru planetă, remarcă Obi-Wan.

— Da, e întotdeauna bine să ne adaptăm la schimbare, fu de acord Qui-Gon. Totuşi, unii continuă să reziste. Prinţul Beju, de exemplu. Ni se spune că nu este fericit că trebuie să se supună votului populaţiei. El consideră că este dreptul său din naştere să conducă Gala. Vom merge acolo ca gardieni ai păcii, pentru a ne asigura că alegerile se vor desfăşura fără probleme.

— Există vreun semn că Prinţul planifică ceva? întrebă Obi-Wan.

— Yoda spune că nu, răspunse Qui-Gon. Dar a mai spus şi că nu ar trebui să ne bazăm pe asta, oftă Qui-Gon. A fost o conversaţie tipică pentru Yoda. Deci ar trebui să fim pregătiţi pentru orice.

Pilotul urcă în cabină şi se aşeză pe scaun. Se aplecă spre a seta un curs în computerul navigaţional.

— Vă las pe Gala şi plec mai departe, spuse el. Acum staţi cuminţi şi nu vorbiţi prea mult.

Qui-Gon şi Obi-Wan schimbară o privire amuzată. Chiar erau transportaţi de cel mai nepoliticos pilot din galaxie?

Nava decolă şi, în câteva clipe, Bandomeerul părea doar o altă planetă, o lume cenuşie în spaţiul albastru profund. Obi-Wan se uită la ea prin fereastra cabinei. Sub el, prietenii pe care şi-i făcuse, aveau să-şi vadă mai departe de viaţa lor.

— Mă întreb ce face Si Treemba, spuse el încet.

— Îşi bagă nasul acolo unde nu trebuie, cel mai probabil, spuse Qui-Gon.

Dar Obi-Wan ştia că Jediul îl plăcea pe Si Treemba aşa cum era. Prietenul său Arconan fusese loial şi curajos.

— El şi Clat'Ha vor avea de muncă pe Bandomeer, remarcă Qui-Gon, numind o altă prietenă. Planeta mai are un drum lung de mers până să-şi revendice resursele naturale.

— Îmi va fi dor şi de Guerra, spuse Obi-Wan oftând. A fost un prieten loial.

— Loial? se încruntă Qui-Gon. Te-a trădat paznicilor. Aproape că ai murit din cauza lui Guerra.

— Dar m-a salvat până la urmă, îi aminti Obi-Wan. Sigur, paznicii m-au aruncat de pe platforma minieră. Dar Guerra s-a asigurat că aveam o trambulină în care să cad.

— Ai avut noroc, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Forţa te-a ajutat să aterizezi în siguranţă. Nu, nu pot fi de acord cu tine despre prietenul tău. Dacă cineva susţine că nu trebuie să ai încredere în el, este în general o idee bună să-l crezi. Nu spun că Guerra este rău, dar aş fi cu siguranţă precaut cu privire la un astfel de personaj.

Deodată, nava se abătu într-o parte şi căzu alarmant.

— Hopa, îmi pare rău, forfecare spaţială foarte ciudată, spuse Pilot. Prea multă distragere a atenţiei cu vorbăria din spatele meu. E timpul pentru hiperspaţiu.

Nava ţâşni în hiperspaţiu. Bandomeerul dispăru într-un amalgam de stele. Obi-Wan simţi un fior de emoţie. Pleca în prima lui misiune oficială.

Se aflau la jumătatea drumului spre Gala, când o lumină de avertizare începu să clipească şi să bipăie insistent pe panoul de control.

— Nu vă faceţi griji, spuse Pilot. E doar o mică scurgere de combustibil.

— Scurgere de combustibil? întrebă Qui-Gon.

Bipul se schimbă brusc într-o sirenă zgomotoasă.

— Hopa, îngrijoraţi-vă, spuse Pilot. Închise indicatorul. Trebuie să ies din hiperspaţiu şi să aterizez pe planeta cea mai apropiată de locaţia noastră. Introduse rapid informaţiile în computerul navigaţional. Nu e o problemă, continuă el, fluierând printre dinţi.

Nava se cutremură când reintrară în spaţiul normal. Unitatea de comunicaţii prinse viaţă imediat.

— Identifică-te! ceru o voce puternică.

— Ah, mormăi Pilot. Această lume este neprietenoasă.

— Ce planetă este? întrebă Qui-Gon.

— Una interzisă navelor străine, mormăi Pilot.

— Identifică-te sau vei fi distrus! tună vocea.

— Atunci găseşte o altă planetă! sugeră Qui-Gun tăios, începând să-şi piardă răbdarea.

— Urgenţă. Pilot se aplecă spre unitatea de comunicaţii. Avem o urgenţă la bord. Şi Jedi! Este o urgenţă Jedi! Cerem permisiunea de a ateriza?

— Permisiunea nu este acordată! Repet: permisiunea nu este acordată!

Qui-Gon privi prin fereastra cabinei.

— Unde suntem, Pilot? Trebuia să fim aproape de Gala. Sistemul acesta ar trebui să fie populat. Trebuie să fie un alt loc unde să aterizezi!

— Nu prea! se plânse Pilot în timp ce manevra nava cu o mişcare spre dreapta.

Nu prea? Obi-Wan auzi expresia cu o tresărire. Prietenul său Guerra o folosise de atâtea ori!

— De ce nu? întrebă Qui-Gon.

Deodată, apărură două nave de luptă şi se despărţiră pentru a-i flanca. Tunurile laser începură să tragă.

— Pentru că suntem atacaţi! ţipă Pilot.

Capitolul 3

Pilotul începu să facă manevre evazive în timp ce navele de luptă veneau spre ei. Obi-Wan fu aruncat în consolă.

— Cred că pot să scap de ei! strigă Pilot când nava fu atacată cu focuri laser.

— Stop! răcni Qui-Gon. Se aruncă înainte şi smulse controlul din mâna lui Pilot. Eşti prost? Transportorul ăsta nu poate depăşi două nave de luptă!

— Sunt un pilot bun! spuse Pilot sălbatic. Iar tu nu poţi folosi Forţa aceea a voastră?

Qui-Gon îi aruncă o privire tăioasă, apoi clătină din cap.

— Nu putem face un miracol, spuse el ferm. Navele de luptă ne însoţesc jos. Dacă nu îi urmezi, ne vor distruge.

Cu regret, Pilot preluă din nou comenzile. Navele de luptă se învârtiră în jurul lor şi îi flancară, ghidându-i apoi spre suprafaţa planetei. Când platforma de aterizare deveni vizibilă, aşteptară până când au fost siguri că nava de transport ateriza, apoi plecară. Pilot opri nava, încet. Qui-Gon se îndreptă spre fereastră pentru a vedea mai bine platforma de aterizare.

— Droizii asasini ne înconjoară nava, raportă el.

— Asta nu sună bine, spuse Pilot nervos. Am vreo două blastere şi o grenadă protonică.

— Nu, îl întrerupse Qui-Gon. Nu vom lupta. Sunt aici ca să ne păzească până vine cineva. Nu ne vor ataca.

— Eu nu aş fi atât de sigur, remarcă Pilot, privindu-l.

— Sunt gata, Maestre, spuse Obi-Wan.

— Atunci vino.

Qui-Gon activă maneta de eliberare a rampei. Ieşi cu paşi mari, urmat îndeaproape de Obi-Wan. Pilot rămase la intrare. Droizii asasini se întoarseră spre ei, dar blasterele încorporate nu deschiseră focul.

— Vedeţi, sunt aici ca escortă, spuse Qui-Gon liniştit. Nu faceţi mişcări bruşte.

Obi-Wan coborî pe rampă, ţinându-şi ochii pe droizi. Erau maşini de ucis, proiectate şi programate pentru a lupta fără conştiinţă şi fără să se gândească la consecinţe. În ce fel de

lume aterizaseră? Când ajunse în capătul rampei, Qui-Gon ridică încet mâinile.

— Suntem Jedi, începu el, dar cuvintele i-au fost întrerupte de focul de blaster.

Droizii asasini atacau!

Obi-Wan auzi fâşâitul pelerinei Maestrului său în timp ce Qui-Gon sărea şi se răsucea, aterizând pe o grămadă de lăzi metalice vechi din apropiere. Şi Obi-Wan se mişcă, deplasându-se înainte să gândească, sărind peste capetele primei linii de droizi. Sabia de lumină era deja în mâna lui. O activă şi îi văzu strălucirea albastră liniştitoare. Auzea zgomotul şi ţăcănitul articulaţiilor droizilor în timp ce se roteau, încercând să obţină o ţintă mai bună. Jedii avea avantajul vitezei şi al unei manevrabilităţi mai bune. Obi-Wan constată că, folosind Forţa şi propriile percepţii, putea prezice în ce direcţie se mişcau droizii.

Qui-Gon sări de pe ladă. Cu o singură lovitură tăie trei droizi. Capetele lor metalice căzură pe podea şi se rostogoliră. Corpurile le zvâcneau, nedumerite, căzute.

Obi-Wan tăie primul droid din dreapta, apoi folosi impulsul pentru a se răsuci şi a se rostogoli în decursul unei secunde. Droidul se clătină, încercând să ţintească în timp ce Obi-Wan îi tăia picioarele cu sabia. De îndată ce droidul căzu, Obi-Wan îl lovi în panoul de control de pe piept. Droidul se prăbuşi, dezactivat. Dar Obi-Wan trecea deja la următorul şi la următorul. Putea simţi mişcările lui Qui-Gon în spatele lui şi ştia că îi conducea pe droizi înapoi spre zidul prăbuşit al platformei de aterizare. Luptând, tăind, întotdeauna în mişcare, Obi-Wan reuşi să ajungă în flancul exterior al droizilor, asta permiţându-i să-i conducă înapoi acolo unde îi voia Qui-Gon. Mai rămăseseră doar patru droizi în picioare atunci când Jedii reuşiră să-i adune la perete. Lucrând în tandem, Qui-Gon şi Obi-Wan evitară focul continuu de blastere şi, cu mişcări bruşte, atacară droizii, tăindu-le articulaţiile picioarelor. Cei patru droizi se prăbuşiră grămadă, iar Qui-Gon atacă din nou, asigurându-se că erau complet dezactivaţi.

Se întoarse să se uite la Obi-Wan. Ochii lui albaştri străluceau.

— Deci nu erau escorte, spuse el. M-am înşelat. Se mai întâmplă.

— Îmi voi aminti asta, spuse Obi-Wan cu un rânjet.

Qui-Gon se răsuci, cercetând hangarul cu o încruntare.

— Unde este nenorocitul ăla de Pilot?

Phindianul dispăruse. Qui-Gon se îndreptă cu paşi mari spre rampa navei. Consola de control fusese dezactivată, lovită de un foc de blaster.

— Probabil că i-au comandat unui droid să facă asta în timp ce restul luptau, spuse Qui-Gon încruntat. Acum nu mai putem decola.

Qui-Gon se întinse spre legătura de comunicaţii. Apăsă coordonatele pentru a-l apela pe Yoda, dar nu se întâmplă nimic.

— Comunicaţiile trebuie că sunt blocate pe lumea asta, murmură el. Evident, nu vor să intervină cineva.

— Ce ar trebui să facem, Maestre? întrebă Obi-Wan.

— Trebuie să vorbim cu Pilot, răspunse Qui-Gon.

— Dar cum îl vom găsi?

Gura lui Qui-Gon se strânse.

— Nu-ţi face griji. Ne va găsi el.

Capitolul 4

Părăsiră platforma de aterizare şi o luară pe o stradă îngustă, răsucită, către inima oraşului. Qui-Gon îl îndemnă pe Obi-Wan să ridice gluga pentru a-şi acoperi faţa.

— Trebuie că suntem pe Phindar, murmură Qui-Gon. Toţi cei pe lângă care am trecut sunt Phindiani şi ştiu că suntem aproape de Gala. Aceasta este probabil Laressa, capitala lor. Nu cred că sunt mulţi străini pe planeta asta. Trebuie să încercăm să nu atragem atenţia. Păstrează braţele în interiorul mantiei.

Obi-Wan îl ascultă.

— Dar Maestre, de ce spui că Pilot ne va găsi? De unde ştii?

— Aterizarea aici nu a fost întâmplătoare, Obi-Wan.

Lui Obi-Wan i se păruse a fi complet accidentală, dar ştia că nu trebuia să o spună. În schimb, îşi îndreptă atenţia spre împrejurimi. Acum nu mai era distras. Uitase că era ziua lui de naştere. Uitase totul, în afară să urmărească felul cum se mişca Maestrul său pe străzi. Pe măsură ce se apropiau de centrul oraşului şi străzile deveneau mai aglomerate, Qui-Gon se schimbă. De obicei, însăşi purtarea Maestrului Jedi cerea atenţie. Era un om mare, puternic construit, şi se mişca cu graţie. Dar pe planeta aceasta, Qui-Gon se mişca diferit. Pierduse ceea ce îl făcea unic şi acum se amesteca în mulţime. Obi-Wan îl urmărea şi învăţa. Îşi potrivi şi el ritmul cu al celor din jur. Arunca o privire la ceea ce priveau şi ei, apoi privea în altă parte, îşi ţinea privirea înainte, făcând totul cu ritmul unui trecător obişnuit. Îl văzu pe Qui-Gon făcând la fel. Aspectul de atenţie acerbă dispăruse din privirea lui Qui-Gon, dar Obi-Wan ştia că vedea totul.

Phindar era o planetă ciudată. Lumea era îmbrăcată simplu, iar Obi-Wan putu vedea că hainele le fuseseră reparate de mai multe ori. Panourile din magazine anunţau lucruri de genul NIMIC ASTĂZI sau ÎNCHIS PÂNĂ VINE TRANSPORTUL.

Phindianii aruncau o privire la semne, oftau şi plecau mai departe cu coşurile goale. Rândurile se formau în afara magazinelor închise, ca şi cum ar fi dorit să aibă şansa să se

deschidă în curând.

Droizii asasini erau peste tot, articulaţiile lor clicăind şi capetele rotindu-se. Pe strada noroioasă, neasfaltată, speederele de teren argintii strălucitoare treceau fără a lua în considerare regulile de circulaţie sau pietonii care încercau să traverseze.

Curgea un curent printre Phindiani, iar Obi-Wan se întinse cu Forţa pentru a-l întâlni şi a-l înţelege. Ce era sentimentul acesta?

— Frică, remarcă Qui-Gon încet. E peste tot.

Un grup de trei Phindiani îmbrăcaţi în paltoane lungi de un argintiu metalic, apărură brusc pe trotuar. Păşeau, umăr la umăr, cu vizierele întunecate diminuând lumina soarelui. Ceilalţi Phindiani trecură repede de pe trotuar în drumul noroios. Paşii lui Obi-Wan şovăiră, fiind uimit. Lumea se mutase atât de repede şi fără să gândească, păşind în noroi cu o reacţie născută din obicei. Phindianii îmbrăcaţi în argintiu nu şovăiră, ci merseră pe trotuar de parcă ar fi fost dreptul lor.

Qui-Gon trase de pelerina lui Obi-Wan şi ambii coborâră rapid de pe trotuarul pavat în strada plină de noroi. Bărbaţi îmbrăcaţi în argintiu merseră mai departe. De îndată ce treceau, ceilalţi Phindiani, fără vreun cuvânt, urcau înapoi pe trotuar. Începeau din nou procesul de a privi la magazine, apoi de a se întoarce când vedeau că nu era nimic de vânzare.

— Observi ceva ciudat la unii dintre ei? murmură Qui-Gon. Uită-te la feţele lor.

Obi-Wan se uită la feţele trecătorilor. Văzu resemnare, disperare. Dar, încet, îşi dădu seama că pe unele feţe nu vedea nimic. În ochii lor era o goliciune ciudată.

— Ceva nu este în regulă aici, remarcă încet Qui-Gon. E mai mult decât frică.

Brusc, un speeder mare, auriu, vui de după un colţ. Phindianii de pe stradă se grăbiră spre siguranţă, iar ceilalţi de pe trotuar se împinseră înapoi în zidurile clădirilor. Obi-Wan simţi partea întunecată a Forţei sclipind spre exterior din speederul auriu. Cu o uşoară atingere pe umăr, Qui-Gon îl făcu pe Obi-Wan să se retragă rapid şi în tăcere. Dispărură într-o alee şi priviră cum trecea speederul. La comenzi se afla un şofer acoperit în argintiu. În spate erau alte două persoane. Purtau haine lungi aurii. Femela Phindiană avea nişte ochi portocalii

minunaţi cu irizaţii aurii, precum culoarea hainei. Masculul de lângă ea era mai mare decât majoritatea, cu braţele lungi şi puternice ale poporului Phindian. Nu purta vizor cu oglindă, şi ochii lui mici, de culoarea bronzului, măturau arogant strada.

Obi-Wan nu avu nevoie de o lecţie a Templului pentru a fi atent. Simţurile îi erau în alertă. Qui-Gon avea dreptate. Ceva era foarte greşit. Fiecare detaliu pe care îl văzuse îi spunea asta. Se întâmpla ceva rău. Speederul auriu trecu de un colţ, aproape lovind un copil care fu tras în grabă de mama lui.

Obi-Wan se uită după speeder, neîncrezător.

— Vino, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Să mergem în piaţă.

Traversară strada către o piaţă mare. Era o piaţă în aer liber, precum cele pe care Obi-Wan le văzuse pe Bandomeer şi Coruscant. Numai că aici erau o mulţime de tarabe dar nimic de vânzare. Doar câteva resturi de metal, bune de nimic. Şi câteva legume putrede. Totuşi, piaţa era aglomerată.

Obi-Wan habar nu avea ce puteau cumpăra. Într-o vitrină de dincolo de piaţă, văzu un muncitor aprinzând un panou. Cuvântul lumina intermitent în roşu: PÂINE.

Brusc, masa de Phindiani începu să se împingă şi să se grăbească spre magazin. În câteva secunde, apăru o linie care şerpuia în jurul perimetrului pieţei.

Obi-Wan şi Qui-Gon aproape că se pierdură reciproc în confuzia creată.

Apoi, brusc, o siluetă apăru lângă cotul lui Qui-Gon.

— E aşa de bine să-i revăd pe Jedi, remarcă Pilot pe un ton plăcut, de parcă ar fi admirat vremea. Urmaţi-mă, vă rog.

Capitolul 5

Qui-Gon se topi în spatele lui Pilot. Obi-Wan îi urmă. Habar n-avea cum ştiuse Qui-Gon că Pilot îi va găsi sau de ce avea încredere în el să-i conducă.

Pilot trecu prin alei răsucite şi străzi laterale înguste. Se deplasa rapid, uitându-se deseori de la dreapta la stânga sau în sus, spre acoperişuri, de parcă i-ar fi fost frică să nu fie urmărit. Obi-Wan era sigur că de câteva ori o luaseră pe propriile urme. Într-un final, Pilot se opri în faţa unei cafenele mici cu o fereastră atât de striată de murdărie încât Obi-Wan nu putu să-i întrezărească interiorul.

Pilot deschise uşa şi îi grăbi să intre. Fu nevoie de un moment pentru ca ochii lui Obi-Wan să se adapteze. Câteva lămpi mici erau montate pe perete, dar făceau prea puţină lumină pentru a alunga întunericul. O jumătate de duzină de mese goale erau împrăştiate în interior. O perdea verde decolorată atârna în prag.

Pilot dădu deoparte perdeaua şi îi conduse pe Jedi pe un hol, trecând printr-o bucătărie minusculă, aglomerată, într-o cameră mai mică din spate. Camera era goală, cu excepţia unui client care stătea, cu spatele la perete, într-un alcov mai îndepărtat de uşă. Acesta se ridică în picioare şi îşi întinse braţele lungi de Phindian.

— Obawan! strigă el.

Era prietenul lui Obi-Wan, Guerra! Ochii portocalii ai lui Guerra străluciră spre el.

— Ai venit în sfârşit, prietene! Cât de bucuros sunt să te văd, fără minciună!

— Şi eu mă bucur să te văd, Guerra, răspunse Obi-Wan. Dar sunt şi uimit.

— Este o surpriză, ha! chicoti Guerra. Dar nu am nimic de-a face cu asta. Nu prea, mint! Cred că l-aţi cunoscut pe fratele meu, Paxxi Derida.

Pilot le zâmbi.

— A fost onoarea mea să vă aduc aici. Bună călătorie, da?

Qui-Gon ridică o sprânceană spre Obi-Wan. Veselii fraţi

Derida se comportau de parcă Jedii ar fi acceptat o invitaţie la o vizită prietenoasă. În schimb, fuseseră deturnaţi, se trăsese asupra lor, apoi fuseseră abandonaţi.

Qui-Gon intră mai departe în cameră.

— Deci Pilot a aruncat în mod deliberat combustibilul, nu-i aşa?

— Te rog, spune-mi Paxxi, Jedi-Gon, spuse Paxxi cu amabilitate. Bineînţeles că am aruncat combustibilul. Nu ne aşteptam să spui *da* unei călătorii spre Phindar.

— Ştiai despre asta? îl întrebă Obi-Wan pe Guerra.

— Nu, nu ştiam, răspunse Guerra cu seriozitate.

— Nu prea. Iar minţi, frate! spuse Paxxi, înghiontindu-l pe Guerra în coaste.

— Adevărat, mint, ştiam! fu de acord Guerra. Eram pe navă, ascuns în cala de marfă. După ce am scăpat de pe platforma minieră, au fost unii care voiau să mă aducă înapoi la muncă în mine. Dar tânjeam după Phindar. Deci, iată-mă!

— Dar de ce te-ai ascuns? întrebă Obi-Wan. Şi dacă tot eşti nativ Phindian, de ce nu ai aterizat, pur şi simplu?

— Bună întrebare, foarte inteligentă, Obawan, spuse Guerra cu seriozitate. În primul rând, există o blocadă. Şi în al doilea rând, infractorii în special nu sunt bineveniţi, chiar dacă sunt nativi.

— Eşti un infractor?

Lui Obi-Wan nu îi veni să creadă.

— O, da, dar unul mic, spuse Guerra.

— Nu, frate! Ai un preţ pe capul tău! chicoti Paxxi. La fel ca şi mine! Droizii asasini au ordin să tragă când ne văd!

— Da, este adevărat, frate! fu de acord Guerra. Ai din nou dreptate, pentru prima dată!

— Cine a pus preţ pe capul tău? întrebă Qui-Gon. Obi-Wan putea vedea că era şi deranjat, şi amuzat de fraţii Derida. Şi de ce?

— Sindicatul, răspunse Guerra. Chipul său amabil deveni grav. Organizaţia criminală care a câştigat controlul asupra Phindarului. Lucrurile sunt foarte rele aici, Jedi. Sunt sigur că ai văzut, chiar şi în timpul scurt de când eşti aici. Ei au instituit blocada. Nimeni nu poate pleca, nimeni nu poate ateriza. Dar m-am gândit că nici măcar Sindicatul nu va spune *nu* unor Jedi cu probleme. Te-ar lăsa să aterizezi, să realimentezi şi să decolezi

din nou. Atunci eu şi fratele meu am fi putut să ne strecurăm şi să rămânem pe Phindar. Plan uşor! se felicită Guerra. Foarte inteligent! Nu prea, se corectă el sub privirea lui Qui-Gon. Nu s-a întâmplat aşa...

— Nu, nu s-a întâmplat, vorbi Obi-Wan. În primul rând am fost atacaţi de droizi asasini. Acum suntem blocaţi pe Phindar fără nicio cale de a pleca.

— A, m-am gândit la asta! exclamă Guerra. Adevărat, pare că sunteţi blocaţi. Dar, deşi portul spaţial principal este strict controlat de Sindicat, există modalităţi de a scoate lumea de pe planetă, dacă aveţi destui bani.

— Dar suntem Jedi, spuse Obi-Wan nerăbdător. Nu avem prea mulţi bani. Poate că ar trebui să plătiţi voi, deoarece este vina voastră că suntem blocaţi aici.

— Adevărat, Obawan! Ar trebui să plătim! Auzi asta, Paxxi? întrebă Guerra, amuzat.

El şi Paxxi se ţinură unul pe celălalt de umeri şi râseră tare, împreună. Când se opriră, Guerra îşi şterse lacrimile din ochi.

— Bună glumă, Obawan. Foarte amuzantă. Nu avem bani. Dar nu vă faceţi griji, vă rog. Avem o modalitate de a obţine bani. Mulţi bani. Putem face acest lucru cu uşurinţă. Ei bine, nu prea? S-ar putea să avem nevoie de puţin ajutor de la Jedi.

— Aha, spuse Qui-Gon uşor.

Îşi fixă privirea albastră pătrunzătoare asupra lui Guerra.

— Acum ajungem, în cele din urmă, la adevăr. De ce nu ne spuneţi adevăratul motiv pentru care ne-aţi adus aici... Şi de ce vreţi să rămânem?

Capitolul 6

Guerra îi zâmbi lui Qui-Gon.

— Aşteaptă, prietene. Se pare că tu spui că te-am înşelat, da? Eu să-l înşel pe prietenul meu Obawan? Cum s-ar putea aşa ceva?

Qui-Gon aşteptă.

— O, poate că am făcut-o, spuse Guerra. Dar pentru un motiv foarte bun!

— Care este motivul, Guerra? întrebă Obi-Wan. Şi de data asta, spune întregul adevăr.

— Îi spun întotdeauna întregul adevăr lui Obawan, îl asigură Guerra. Ei bine, nu prea. Dar acum, o voi face pentru voi, bărbaţi Jedi de onoare. Dar de unde să încep?

— De ce nu ne spui de ce există un ordin de condamnare la moarte pe capul tău? sugeră Qui-Gon. Acesta pare un mod bun de a începe.

— Adevărat, este! Ei bine, cred că Sindicatul m-ar numi hoţ, spuse Guerra. Şi alţii la fel.

— Nu hoţ, frate! îl întrerupse Paxxi. *Luptător pentru libertate* care fură!

— Adevărat, mulţumesc, frate, spuse Guerra, plecându-se către Paxxi. Asta e ceea ce sunt. Şi fratele meu la fel. Vedeţi voi, Sindicatul controlează tot. Alimentele şi materialele, stocurile de medicamente, căldură, orice au nevoie Phindianii ca să supravieţuiască. Fireşte, într-o astfel de situaţie, trebuie găsite modalităţi de a cumpăra şi vinde lucruri pe care Sindicatul nu le controlează.

— O piaţă neagră, interveni Qui-Gon.

— Da, deci, o piaţă neagră ai putea spune, fu de acord Guerra dând din cap. Furăm puţin aici, vindem puţin dincolo. Dar totul pentru binele poporului!

— Şi pentru profitul propriu, adăugă Qui-Gon.

— Ei bine, şi asta. De ce să suferim mai mult decât o facem deja? întrebă Paxxi. Dar Sindicatului nu-i place acest lucru. Dacă trebuie să furăm, ei vor să furăm pentru ei. Noi refuzăm asta.

— De ce să ne oferim talentele unei bande de hoţi? întrebă Guerra, lovind masa. Desigur, noi înşine suntem hoţi. Dar cinstiţi!

— Da, frate! fu de acord Paxxi. Şi nu suntem ucigaşi şi dictatori.

— Da, frate! aprobă Guerra din cap. De aceea trebuie să ne eliberăm planeta iubită din strânsoarea acestor monştri. Liderul Sindicatului este Baftu. Este un gangster fără conştiinţă. Îi place să vadă lumea suferind! Ochii portocalii ai lui Guerra erau trişti. Şi asistenta lui, Terra, nu este mai bună, îmi pare rău să o spun. Cu toată frumuseţea ei, inima îi este neagră şi rece.

— Ei trebuie să fie Phindianii pe care i-am văzut în speederul auriu, spuse Obi-Wan.

— Erau în haine aurii? întrebă Paxxi. Da, ei erau.

Guerra şi Paxxi schimbară o privire tristă. Clătinară din cap, iar veselia lor dispăru.

— Cine sunt cei pe care i-am văzut pe stradă? întrebă Qui-Gon. Cei cu feţele goale.

Paxxi şi Guerra schimbară o altă privire jalnică. Guerra oftă.

— Cei reînnoiţi, spuse el încet. Atât de trist.

— Da, fu de acord Paxxi.

— E metoda finală de control, explică Guerra. Ştii despre ştergerea memoriei?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Este folosită pentru reprogramarea droizilor. Îndepărtează toate urmele de memorie şi antrenament, pentru a putea fi reprogramaţi.

Guerra aprobă din cap.

— Sindicatul a dezvoltat un dispozitiv care să le facă asta Phindianilor pe care îi consideră duşmani sau agitatori. Le şterg memoria, apoi îi lasă pe altă lume, una cumplită. Persoana nu îşi aminteşte cine este sau ce poate face. Este un joc pentru Sindicat. Pariază pe cât de mult timp va supravieţui persoana respectivă. Un droid sondă îi urmează şi trimite înapoi holo-imagini cu ceea ce se întâmplă. Majoritatea nu supravieţuiesc.

Faţa lui Qui-Gon rămase complet nemişcată. Obi-Wan mai văzuse acea faţă înainte, o privire care spunea cât de profund era indignat Qui-Gon de nedreptatea şi cruzimea aceea pură.

— Dar unii nu sunt exilaţi de pe planetă, spuse încet Paxxi.

Acesta este lucrul cel mai trist dintre toate, poate. Phindar este plin de cei fără rădăcini, care nu îşi amintesc familiile, de cei dragi. Sau lucrurile pe care le putuseră face cândva. Sunt neajutoraţi. Acum Phindar este plin de cei care trec pe stradă pe lângă taţii, soţiile, copiii lor şi nu-i recunosc.

— Aşa se pare, spuse Guerra. Sindicatul nu se va opri de la nimic. Ceea ce ne aduce la modul în care ne puteţi ajuta.

— Dacă înţelepţii Jedi ar fi atât de amabili, adăugă Paxxi.

— Aţi văzut semnele din magazine, din piaţă, spuse Guerra. Sindicatul controlează toate lipsurile. Este o metodă de control a timpului, la fel cum reînnoirea este controlul minţii. Lipsa este falsă. Dacă lumea stă la coadă toată ziua doar pentru a-şi hrăni familiile, nu mai au timp să se revolte. Ai vreodată destul? Nu prea. Resursele sunt repartizate cu grijă, astfel încât să trebuiască să aştepţi la coadă şi a doua zi.

— Sindicatul a stocat tot ceea ce ne trebuie, continuă Paxxi. Mâncarea, medicamentele, materialele pentru construcţii, totul. Totul este ascuns în depozite. Ştim asta.

— Iar o parte dintre acestea sunt ţinute în depozite uriaşe sub sediul central de aici, din Laressa, spuse Guerra. Deci, vedeţi planul nostru? Dacă putem elibera bunurile, îi putem arăta lumii că Sindicatul îi lipseşte de hrană şi provizii medicale. Se vor revolta! Dar avem nevoie de ajutorul vostru. Am văzut controlul minţii Jedi pe platforma minieră. Obawan i-a convins pe gardieni să-l lase să intre în depozite. Vedeţi voi, putem face acelaşi lucru şi aici!

— Opreşte-te, spuse Qui-Gon categoric. În primul rând, Cavalerii Jedi nu sunt hoţi. În al doilea rând, avem propria noastră misiune. Nu suntem aici pentru a interveni în problemele altei planete. Şi, de dragul argumentelor, cum intenţionaţi voi doi să scoateţi toate bunurile din clădire fără luptă? Şi de ce credeţi că acest lucru va distruge o organizaţie criminală atât de puternică? Cu siguranţă Sindicatul are cantităţi enorme la dispoziţie. De ce ar schimba ceva pătrunderea într-o singură zonă de depozitare?

— Aha! Bine, Jedi-Gon. Atât de inteligent, la fel ca Obawan! spuse Guerra, împingându-l pe Qui-Gon cu un umăr prietenos. Hai să discutăm. Mai întâi, trebuie să vă spun că zona de depozitare trebuie să aibă o altă intrare. Cum altfel ar putea să strecoare mărfuri înăuntru? Deci, tot ce trebuie să facem este

să ajungem înăuntru, să găsim cealaltă intrare şi va fi atât de uşor! Scoatem totul!

— Nu prea uşor, spuse Qui-Gon.

— Dar cred că merită riscul, insistă Guerra. Trebuie să vă mai spun ceva. Laolaltă cu alimentele, medicamentele şi armele, Paxxi şi cu mine ştim că mai există şi un seif. Tot tezaurul Sindicatului este acolo!

— Un seif, repetă Qui-Gon. Asta implică o securitate ridicată.

— Da, desigur! fu de acord Guerra, fericit. Dar eu şi Paxxi avem cheia!

— Cum aţi obţinut voi o cheie? întrebă Obi-Wan.

— Ha! Întreabă cum! îi spuse Guerra lui Paxxi.

— Ha! fu de acord Paxxi. Poveste lungă!

— Avem şi o modalitate de a intra în clădire, spuse Guerra. Vezi? Uşor. Atât de uşor? Veniţi?

— Lasă-mă să înţeleg, îl întrerupse Qui-Gon, neîncrezător. Tu vrei ca doi Jedi să ajute doi hoţi obişnuiţi să fure o comoară de la un grup de gangsteri?

Obi-Wan tăcu. Era de acord cu Qui-Gon. Nu era o misiune în stil Jedi. Yoda nu ar aproba-o niciodată. Oricât de mult îi plăcea de Guerra, se bucura că Qui-Gon ridicase obiecţia.

— Da, exact! spuse Guerra, încă vesel în faţa iritării lui Qui-Gon.

— Aşteaptă, frate, ar trebui să explicăm mai departe, spuse Paxxi. Ar trebui să îi asigurăm pe Jedi că suntem mult mai interesaţi să eliberăm poporul decât de furtul comorilor.

— Da, desigur! fu de acord Guerra. Nu că o mică comoară nu ne-ar ajuta?

Guerra fu întrerupt de o agitaţie venită dinspre cafenea. Paxxi ieşi repede din cameră pentru a investiga. În câteva momente, se întoarse.

— Îmi pare rău, anunţă el. Mă tem că e timpul să plecăm. Droizii asasini ne caută pe toţi, mă tem!

Capitolul 7

Qui-Gon se ridică în picioare. Nu era nerăbdător să se întâlnească din nou cu acele maşinării ucigaşe.

— Există aici vreo uşă din spate?

— Mai bine, Jedi-Gon, răspunse Guerra. Urmaţi-mă, vă rog.

Guerra se duse spre şemineu. Apăsă ceva ce Qui-Gon nu putu vedea. Peretele se mişcă şi apăru o deschidere. Apoi se auzi ceva spart din cafenea.

— E timpul să ne grăbim, cred, remarcă Guerra pe un ton plăcut. Tu mai întâi, Paxxi. Arată-i drumul lui Obawan.

Paxxi se strecură în deschidere, iar Obi-Wan şi Qui-Gon îl urmară. Guerra veni ultimul, închizând deschizătura în spatele lui. Treptele erau din piatră, tocită pe centru de la presiunea a sute de ani de paşi. Paxxi se mişcă repede, cu Obi-Wan pe urmele lui. În vârful scărilor, împinse un grătar şi dispăru deasupra.

Qui-Gon ieşi şi văzu că erau pe acoperiş, după cum se aşteptase. Deschiderea spre scara secretă era ascunsă ca parte a sistemului de aerisire. Guerra strecură grătarul la locul lui. Qui-Gon se apropie de margine şi căzu în genunchii. Se întinse pe burtă, apoi se mişcă câţiva centimetri ca să privească dincolo. Droizii asasini patrulau pe străzile de jos cu mişcări sacadate. Gardienii Sindicatului îmbrăcaţi în argintiu îi îndrumau, fluturând blastere. Roiurile de droizi intrau într-un magazin, apoi în altul. Aruncau scaunele, mesele, rafturile, obiectele personale în stradă în timp ce înaintau. Erau ca un roi de insecte, care lăsau fiecare zonă curată în urma lor. Orice Phindian care avea ghinionul să se regăsească pe stradă se îndepărta repede, înainte de droizii asasini sau paznicii Sindicatului să-i poată administra o lovitură cu tocul unui blaster sau să-l neutralizeze cu un baston de forţă.

— Nu par să caute ceva, spuse Qui-Gon pe un ton scăzut către Guerra, care stătea întins lângă el. Se pare că vor doar să răspândească teroarea.

— Da, aşa, Jedi-Gon! fu de acord Guerra, nervos. Şi planul lor funcţionează.

Qui-Gon încremeni.

— Paşi, spuse el în urechea lui Guerra. Urcă pe o scară exterioară.

— E timpul să plecăm, spuse Guerra.

Se împinse înapoi. Făcu semn către Obi-Wan şi Paxxi să tacă. Folosind braţele lungi şi puternice, fraţii se avântară pe următorul acoperiş. Qui-Gon se uită la Obi-Wan. Decalajul dintre cele două acoperişuri era mare. Dacă Obi-Wan nu putea face saltul de unul singur, Qui-Gon va trebui să-l ducă în spate.

Îi puse întrebarea în tăcere: *O poţi face?* Obi-Wan dădu din cap instantaneu. Din nou, Qui-Gon fu impresionat de instinctele ascuţite ale Padawanului. Obi-Wan părea să ştie întotdeauna ce dorea de la el.

Băiatul ezită doar o fracţiune de moment. Qui-Gon îl văzu adunând Forţa în jurul său. Apoi fugi cu paşi repezi şi lungi până la marginea acoperişului şi sări. Forţa şi propria putere a lui Obi-Wan îl propulsară în siguranţă spre cealaltă parte. Qui-Gon sări după el. Curajul lui Obi-Wan îl impresiona adesea, la fel ca şi instinctele sale. Fraţii Derida se aflau deja la jumătatea celui de-al doilea acoperiş, folosind braţele lungi pentru a se deplasa pe sol, mărind viteza. Guerra aruncă o privire înapoi pentru a se asigura că Jedii îi urmau.

Qui-Gon şi Obi-Wan îi ajunseră din urmă şi cei patru săriră pe următorul acoperiş. Deasupra acestui acoperiş era o structură, un mic scut de putere. Se repeziră în spatele ei. Cei patru rămaseră pe loc o clipă, ascultând şi sperând că urmăritorul lor renunţase. Dar auziră ceva sărind pe acoperiş. Urmăritorul lor nu era vizibil, dar se apropia. Paxxi scoase un mormăit uşor. Se mişcară în linişte şi repede până la capătul acoperişului. Guerra ajunse primul. Apucă marginea acoperişului şi îşi înfăşură degetele în jurul ei, gata să sară.

Deodată, o mână se întinse şi îl apucă de gât. Guerra scoase un geamăt strangulat. Qui-Gon se întoarse, gata să o lovească pe femela Phindiană care îl ţinea pe Guerra.

— Guerra, sunt eu! Kaadi! spuse femela.

— KK-aaa? răspunse Guerra.

— Oh. Îmi pare rău. Desfăcu mâna din jurul gâtului lui Guerra. Încercam doar să te opresc. Alergi atât de repede!

— Nu destul de repede, văd! spuse Paxxi cu bucurie. Noroc pentru noi! Ne-a fost dor de tine, Kaadi.

Guerra, Paxxi şi Kaadi îşi împletiră braţele lungi în jurul celorlalţi, într-o îmbrăţişare Phindiană, strângându-se de trei ori pentru a-şi arăta afecţiunea. Îşi împinseră feţele aproape una de cealaltă şi zâmbiră câteva clipe.

Frecându-şi gâtul, Guerra se întoarse spre Jedi.

— Bunii noştri prieteni, Jedi-Gon şi Obawan, faceţi cunoştinţă cu Kaadi, prietenă bună şi ea.

— Qui-Gon şi Obi-Wan, îl corectă Qui-Gon.

— Asta am spus şi eu, fu de acord Guerra. Tatăl lui Kaadi deţine cafeneaua unde aproape că am fost capturaţi. A fost mult timp un loc de întâlnire pentru rebeli. Şi ea luptă împotriva Sindicatului.

Kaadi rânji. Era o femelă mică, cu părul negru şi ochii galbeni cu irizaţii verzi.

— Eu mut bunuri. Aveţi nevoie de vreo piesă de schimb pentru un speeder? O baterie de energie?

— Nu, mulţumesc, spuse Qui-Gon politicos.

Părea, în mod constant, să fie înconjurat de hoţi pe planeta asta.

— Şi ai aflat ceva despre tatăl tău Nuuta? o întrebă Paxxi compătimitor, coborându-şi capul ca să o poată privi direct.

Zâmbetul lui Kaadi dispăru şi ea clătină din cap.

— Credem că vom auzi dacă nu mai este. Ştirile vor ajunge la noi.

Guerra şi Paxxi tăcură o clipă. Amândoi întinse mâna şi înfăşură un braţ lung în jurul corpului zvelt al lui Kaadi.

— Tatăl ei este unul dintre reînnoiţi, le explică Guerra lui Qui-Gon şi Obi-Wan. A fost trimis pe Alba.

Qui-Gon dădu din cap cu înţelegere. Alba era o lume în mijlocul unui război civil sângeros şi haotic. Ea îl privi cu ochii ei limpezi, galbeni-verzi.

— Da, este rău acolo. Dar a fi Phindian înseamnă a spera.

— Da, spuse Qui-Gon încet. Trebuie să speri mereu.

— Dar lasă-mă să spun de ce v-am urmărit, zise Kaadi. Trebuie să le spun fraţilor Derida că au fost văzuţi. Sindicatul ştie că v-aţi întors. Eforturile s-au dublat, pentru a vă captura.

— Nu ne este frică, spusr Guerra. Nu prea, mint!

— Vrei să spui că toată acea activitate de acolo a avut de-a face cu Guerra şi Paxxi? întrebă Qui-Gon.

Kaadi clătină din cap.

— Nu numai. Ei caută şi Jedi. Dar, de asemenea, pe oricine ştiu că e rebel. Terra şi Baftu au început arestările în masă. Soseşte un vizitator important şi vor să fie siguri că nu există probleme. Declară că orice acte de sabotaj sau dezordine vor fi întâmpinate cu moartea sau reînnoirea! Chiar dacă eşti doar suspectat de astfel de lucruri.

— Cine vine? întrebă Qui-Gon curios.

— Prinţul Beju de pe planeta Gala, răspunse Kaadi.

Qui-Gon şi Obi-Wan se uitară unul la celălalt.

— Spionii ne spun că planifică o alianţă, spuse Kaadi gânditoare. Sindicatul va finanţa misiunea Prinţului de a prelua guvernarea planetei sale. Prinţul a creat deja o lipsă falsă de bacta pe planeta sa.

— Este un lucru îngrozitor să faci asta, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon trebuia să fie de acord. Bacta era un miracol medical, vindecător chiar şi al celei mai grave răni.

— Răniţii de pe Gala vor avea de suferit inutil, observă el.

— Da, Prinţul nu are conştiinţă, la fel ca Baftu şi Terra, spuse Kaadi. Apăsă mâna lui Guerra pentru o clipă. Îmi pare rău că spun asta. Acum, Prinţul se va întoarce pe Gala cu bacta de pe Phindar. Va fi un erou pentru poporul său. Sindicatul se va muta. Vor controla Gala la fel cum controlează Phindarul. Aşa este planificat.

— Şi apoi vor prelua sistemul stelar, câte o planetă pe rând, da? spuse încet Guerra. Folosind lipsuri false din ceea ce are nevoie lumea. Ştergându-le amintirile. Droizii asasini vor ucide opoziţia iar alţii vor fi reînnoiţi. Clipi spre Qui-Gon. Noi am văzut cât de repede poate funcţiona această metodă.

Era un plan nemilos. Qui-Gon ştia că Guerra avea probabil dreptate când spunea că Gala va fi doar primul pas. Încercase să se distanţeze de şmecheriile lui Paxxi şi Guerra. Acum vedea că erau mai multe în joc decât crezuse. Dacă va putea să distrugă puterea Sindicatului asupra Phindarului, misiunea lui pe Gala va fi mai uşoară. El şi Obi-Wan trebuiau să se asigure că vor avea loc alegeri libere. Dar era mai mult de atât. Qui-Gon simţi o furie profundă. Curajul lui Kaadi în faţa suferinţei tatălui ei îl mişcase. La fel şi Guerra şi Paxxi. În spatele comportamentul lor de clovni, era o suferinţă profundă. O putea simţi. Forţa vie pulsa în fraţi, puternică şi pură. Nu ştia dacă putea să aibă completă încredere în ei, dar ştia că meritau

ajutorul lui.

Uneori, îşi reaminti Qui-Gon, te găseşte soarta.

— Vă vom ajuta, le spuse Qui-Gon lui Paxxi şi Guerra. Înainte ca fraţii să poată vorbi, ridică o mână pentru a-i opri. Dar trebuie să-mi promiteţi ceva.

— Orice, Jedi-Gon, jură Guerra.

— Îmi veţi spune întotdeauna adevărul complet, porunci Qui-Gon sever. Nu veţi reţine informaţiile, nu le veţi acoperi şi nu le veţi răstălmăci. Veţi respecta regula Jedi de a spune adevărul clar şi deschis.

— Da, Jedi-Gon! se grăbi Guerra să-l asigure în timp ce Paxxi aproba din cap energic. Pentru o sută de luni nu te-aş minţi din nou!

— Lasă sutele de luni, spuse Qui-Gon. Faceţi doar aşa cum vă spun.

Obi-Wan îi aruncă Maestrului său o privire întrebătoare. Qui-Gon putea să vadă că băiatul nu îi înţelesese decizia. Interpretarea sa asupra regulilor erau prea strictă. Dar îşi va urma totuşi Maestrul.

— Este mai bine să acţionăm rapid, spuse Guerra. Ar trebui să intrăm în sediul Sindicatului în seara asta.

Kaadi părea palidă.

— Să intri în sediul lor general când ai un preţ pe capul tau? Cine s-a gândit la asta?

— Eu am făcut-o, spuseră împreună Guerra şi Paxxi.

— Plan foarte curajos, nu? întrebă Paxxi.

— Poate curajos, spuse Kaadi. Sau poate nebunesc.

— Curajos sau nebunesc, vom vedea, spuse Guerra, netulburat. Cu Jedi, ce poate merge prost?

Qui-Gon le aruncă fraţilor Derida o privire de exasperare jalnică.

— Vom afla diseară, sunt sigur, spuse el.

Capitolul 8

Sediul central al Sindicatului era găzduit într-un conac, odinioară mare, dar acum ponosit, având o securitate extinsă. Erau porţi grele la intrarea în complex şi o rază laser de securitate asupra fiecărei uşi şi ferestre.

— Tot ce trebuie să faci este să ne treci de cei doi gardieni, îi şopti Guerra lui Qui-Gon. Noi vom face restul.

Qui-Gon ura să se bazeze pe onestitatea lui Guerra, dar ajunseseră prea departe acum ca să se mai întoarcă. Aprobă din cap.

Paxxi şi Guerra îi conduseră pe Jedi în jurul complexului, spre intrarea din spate. Acolo, un gardian în haină lungă argintie, obişnuită, şi cu vizieră întunecată, stătea cu mâna pe blasterul aflat într-un toc de pe piept.

Nu mai era nimic de făcut decât să meargă direct spre el.

— Bună seara, spuse Qui-Gon. Avem o întâlnire.

Capul paznicului se înclină pentru a-i privi pe cei doi Jedi şi pe cei doi Phindiani. Nu-i puteau vedea ochii.

— Dispari, vierme.

Qui-Gon invocă Forţa. Înconjură mintea paznicului cu propria voinţă.

— Desigur, putem intra, spuse el.

Paznicul coborî blasterul.

— Desigur, puteţi intra, repetă el.

— Vezi, frate Paxxi! exultă Guerra. Jedii sunt puternici. Eu nu mint!

— Văd, frate Guerra, spuse Paxxi. Aşa este!

Merseră repede printr-o curte mică plină de speedere de teren, biciclete speeder şi câteva sănii antigravitaţionale. Un alt paznic stătea în faţa scării mari de piatră care ducea la uşa din spate a conacului. Făcu un pas înainte, ridicând blasterul.

— Cine eşti şi care este misiunea ta aici? întrebă el.

Qui-Gon invocă din nou Forţa. Cu gărzi ca astea, era uşor să le copleşească minţile înguste. Erau obişnuiţi să primească ordine şi rareori gândeau independent.

— Suntem bineveniţi să privim în jur, spuse Qui-Gon.

— Sunteţi bineveniţi să priviţi în jur, spuse paznicul în gol, coborând blasterul.

Trecură pe lângă el şi urcară scările. Razele laser de securitate măturau pragul.

— E rândul tău, îi spuse Qui-Gon lui Guerra.

— Ah, nu fac nimic, spuse Guerra. Vei vedea.

O secundă mai târziu, razele se opriră. Uşa se deschise. O femelă Phindiană mai în vârstă, cu părul întunecat înfăşurat în argintiu, stătea în faţa lor. Purta haina lungă, argintie, a paznicilor Sindicatului. Qui-Gon se încordă, dar ea le făcu semn să intre.

— Repede, spuse ea.

Păşiră într-o cameră grandioasă cu pereţi din piatră verde strălucitoare. Covoarele moi şi bogate de sub picioarele lor acopereau podea. La ferestre erau atârnate tapiserii sclipitoare.

— Toate jefuite de la cetăţenii noştri, murmură Guerra.

Femeia îi conduse pe un hol. Trebuie să fi fost construit pentru droizi sau servitori, căci era îngust şi podeaua era din piatră gri mată. Într-un dulap lung, cu diverse rafturi, se aflau o serie de arme. Blastere, bastoane de forţă şi vibo-lame.

— Pentru gardienii care ies în stradă, explică Paxxi. Sunt întotdeauna bine înarmaţi.

— Da, da, mai multe arme cu care să ne împuşte! spuse Guerra vesel.

Femela mai în vârstă îi conduse spre o uşă îngustă.

— Aici. Acum nu este securitate jos, dar trebuie să vă grăbiţi. Eu trebuie să plec, spuse ea.

Înainte ca vreunul dintre ei să-i poată mulţumi, plecă, grăbindu-se pe hol.

— Îi place munca ei, spuse Guerra, urmărind-o cum dispare. Abia aşteaptă să se întoarcă la ea. Nu prea, mint, spuse el încet. Paltonul argintiu pe care îl poartă are un dispozitiv de urmărire în material. Este monitorizată tot timpul. Dacă Duenna petrece prea mult timp într-un loc greşit, droizi asasini o vor urmări şi îi vor cere politicos să se întoarcă la postul ei. Nu prea, mint! O ucid pe loc.

Paxxi deschise uşa. O scară de piatră ducea în jos. Paxxi deschise drumul şi ei îl urmară. Scara îi duse într-o cameră mare, goală.

— Primul spaţiu de depozitare, spuse Paxxi. Gol, fratele

meu. Ciudat sau nu prea?

— Este, spuse Guerra.

Intrară printr-o uşă într-un alt spaţiu. Şi acesta era gol. Grăbindu-se acum, Guerra şi Paxxi trecură dintr-o cameră goală în alta, pe marele nivel de depozitare.

— Toate au dispărut, spuse Paxxi.

— Da, da, fu de acord trist Guerra.

— V-aţi riscat vieţile pentru asta? întrebă Obi-Wan neîncrezător.

Qui-Gon era la fel de iritat ca Obi-Wan, dar încerca să rămână calm.

— Nu aţi verificat informaţiile, nu? Sau v-a trădat spionul vostru?

— Nu-i aşa, Jedi-Gon! spuse Guerra, tulburat. Duenna este de partea noastră!

— Cum poţi fi atât de sigur? întrebă Qui-Gon. Nu contează. Trebuie să plecăm de aici.

Deodată, auziră un uşor zgomot şuierător. Qui-Gon îşi înclină capul. Ştia acel tip de zgomot. Dar era ceva ciudat aici. Nu se aştepta să-l audă în interior.

— Speedere, spuse Obi-Wan.

Un mic plutitor[1] apăru brusc de după un colţ, condus de un paznic al Sindicatului. În spatele lui apărură alţi trei plutitori. Paznicii conduceau cu viteză şi fiecare avea câte un droid asasin în spatele lui. Primul gardian manevră speederul pentru a obţine o ţintă clară asupra lui Paxxi.

— Mişcă-te! strigă Qui-Gon.

Se întinse cu Forţa şi îl propulsă pe Paxxi înapoi. Focul de blaster îl rată cu câţiva centimetri atunci când se izbi de perete. Sabia lui Obi-Wan era deja în mână tânărului, mişcându-se atât de rapid încât părea doar o ceaţă de lumină pulsantă. Lovi spre gardian, dar nu fu în măsură decât să lovească partea din spate a speederului. Qui-Gon avansă, dar speederul făcu o mişcare înainte, aproape doborându-l. Qui-Gon abia reuşi să-l atingă pe gardian cu lama sa.

Dintr-o dată, un fascicul subţire de lumină ieşi din perete, drept spre Guerra. Guerra îl văzu şi începu să se mişte. Qui-Gon văzu lumina şi chemă Forţa să-l ajute. Guerra sări la timp peste fascicul.

---

[1] Plutitor – un tip de speeder mai mic.

— Fasicule disruptoare! strigă Qui-Gon către Obi-Wan.

Armele fuseseră scoase în afara legii pe majoritatea lumilor. Emiteau o undă vizibilă de energie, capabilă să taie pe cineva în două.

Obi-Wan atacă un plutitor care se îndrepta spre el şi îl lovi pe şofer peste gât cu sabia. Şoferul strigă şi pierdu controlul plutitorului, care se izbi de perete, lăsându-l inconştient. Un fascicul disruptor porni brusc din perete şi lovi droidul asasin, al cărui braţ drept fumegă brusc şi sfârâi. Droidul căzu, dar începu să se împingă cu braţul stâng. Între timp, fasciculul veni direct spre Obi-Wan, care sări peste el, răsucindu-se în aer pentru a ateriza în siguranţă lângă Qui-Gon.

— Fasciculele sunt declanşate de mişcare, spuse Qui-Gon cu asprime. Ceilalţi se mişcă permanent. Evită-i cu orice preţ. Foloseşte Forţa, Padawan.

Qui-Gon se întoarse şi făcu o mişcare de tăiere spre droidul asasin de pe plutitorul doborât, zburându-i capul. Apoi sări înainte şi se aruncă spre plutitorul următor. Îi dădu o lovitură gardianului în timp ce trecea pe lângă el şi sări peste fasciculul disruptor.

Fasciculele erau uşor de evitat, dacă Jedii nu permiteau ei înşişi să fie manevraţi în ele. Era mai greu de prezis unde loveau fasciculele declanşate de mişcare. Qui-Gon se întinse spre Forţă, atrăgând-o în jurul lui, simţind-o, câştigând puterea din ea. Îşi trimise simţurile în întâmpinarea lui Obi-Wan, astfel încât Forţa să se multiplice şi să umple camera. Un plutitor se îndreptă spre Paxxi, care se îndepărtă, folosindu-şi braţele pentru a se propulsa. Qui-Gon ştia că fraţii nu aveau arme. Sări spre plutitor, evitând fasciculul disruptor cu o răsucire a corpului. Obi-Wan se deplasa deja spre stânga, prinzând plutitorul într-o mişcare de cleşte, deplasându-se spre el cu săbiile de lumină. Paznicul căzu, doborând şi droidul asasin de pe plutitor. Focul de blaster veni către Qui-Gon din dreapta lui, dar el se răsucea deja spre stânga. Se întoarse pe jumătate ca să-i dea o ultimă lovitură gardianului. Paznicii de pe cei doi plutitori rămaşi erau mai agili. Îi conduseră pe Qui-Gon şi Obi-Wan în camera alăturată. Deoarece tavanul era mai înalt, piloţii Sindicatului puteau evita cu uşurinţă fasciculele disruptoare zburând mai sus, apoi coborând pentru a-i ataca pe Obi Wan şi Qui-Gon.

Piloţii conduceau fără încetare. Devenise un joc pentru ei.

Râdeau în timp ce îi ţinteau pe Jedi, făcându-i să sară din drum. Qui-Gon şi Obi-Wan dezvoltară o strategie născută din disperare: fugă, întoarcere, luptă, întoarcere şi din nou fugă. Fasciculele disruptoare sfârâiau în jurul lor. Unul lovi sabia de lumină a lui Qui-Gon şi şocul loviturii îi trimise o durere prin braţ.

Paznicii fără chip erau hotărâţi, droizii asasini menţinând un flux constant de foc de blaster. Până acum, armura îi protejase bine pe paznicii Sindicatului. Qui-Gon începu să devieze focurile de blaster spre părţile expuse: gât, încheieturi, picioarele în cizme. Obi-Wan făcu la fel. Qui-Gon vedea că Obi-Wan era obosit. Îi dureau picioarele de la alergarea şi saltul continuu pentru a evita fasciculele şi salvele de blaster. Nu mai putea rezista mult. Paznicii îi conduceau din cameră în cameră. Qui-Gon începu să vadă că toate acele camere formau un fel de labirint. Încercă să-şi păstreze atenţia. Se îndoia că îşi va aminti cum să ajungă la ieşire. Îi pierduseră complet pe Paxxi şi Guerra. Spera doar că fraţii găsiseră o ascunzătoare.

În sfârşit, ajunseră într-o cameră în care fasciculele disruptoare erau mai groase decât înainte. Străbăteau camera ca o pânză groasă. Ar fi fost imposibil ca Jedii să le mai evite. Vuietul celor doi plutitori era acum în spatele lor. În orice moment, aveau să năvălească în cameră. Qui-Gon făcu repede câţiva paşi înapoi, din pragul camerei până când aproape ajunse în colţ. Îl îndrumă pe Obi-Wan să ia colţul opus. Obi-Wan aprobă din cap către Qui-Gon, cu curaj, făcându-l să ştie că a ghicit planul disperat pe care îl concepuse acesta. Trebuiau să deducă viteza şi înălţimea exactă a plutitorului cu o secundă înainte să apară. Apoi alergau, folosind impulsul şi puterea Forţei pentru a sări în aer. Ar ataca primul speeder, ciocnindu-se cu el în aer, sperând să dea jos atât pilotul, cât şi droidul. Şi apoi ar trebui să aterizeze în siguranţă ei înşişi. Nu era timp de gândit. Qui-Gon spera doar că Obi-Wan îl putea urma. Vuietul plutitorului se apropia. Qui-Gon începu atacul. Obi-Wan porni în acelaşi moment. Prinseră viteză în camera uriaşă în timp ce alergau şi amândoi se ridicară de la sol exact în momentul în care plutitorul năvăli în cameră. Qui-Gon avu timp să vadă figura surprinsă a paznicului înainte să-l lovească direct în piept. Paznicul zbură de pe speeder, iar Qui-Gon reuşi să-l lovească cu sabia la gât în timp cădea. Droidul asasin avu timp să tragă o salvă rapidă înainte ca Obi-Wan să-l lovească cu picioarele,

făcându-l să zboare. Puterea saltului îi ţinu în aer. Obi-Wan făcu o întoarcere înainte de aterizare. Apoi, cel de-al doilea plutitor năvăli în cameră şi se ciocni imediat de primul. Accidentul îi trimise pe gardian şi pe droid în zbor. Cei doi plutitori continuară să se mişte prin aer şi loviră un fascicul disruptor, care îi făcu să zboare fără control. Camera se cutremură când se ciocniră de perete.

Dintr-o dată, o porţiune din peretele uriaş se dislocă cu un geamăt, dezvăluind o deschidere. Fascilulele disruptoare sfârâiră şi tăcură. Paznicii Sindicatului erau la fel de surprinşi ca Jedii. Numai droizii asasini se mişcau în continuare, avariaţi, dar nu distruşi. Unul pierduse un braţ, iar celălalt o bucată din panoul de control. Blasterele le erau încă operaţionale. Salvele îi ratară pe Jedi la o distanţă atât de mică, încât parcă le trecuseră pe lângă urechi. Forţa le spuse lui Obi-Wan şi Qui-Gon să sară şi asta făcură, sărind peste gardieni pentru a ataca mai întâi droizii asasini. Qui-Gon tăie unul, făcându-l fărâme. Obi-Wan atacă direct spre panoul de comandă al celuilalt şi cu o lovitură de sabie îl transformă într-o grămadă de gunoaie.

Paznicii Sindicatului îşi reveniseră din surpriza de a le fi distruşi plutitorii şi pentru că descoperiseră camera ascunsă. Scoaseră bastoanele de forţă şi avansară spre Jedi.

Qui-Gon şi Obi-Wan rămaseră în picioare, cu săbiile ţinute în jos, spre podea. Qui-Gon numără secundele în minte. Spera că Padawanul său avea acelaşi ritm de luptă. Trebuiau să-şi păstreze capul limpede şi loviturile metodice. Nu puteau lăsa să-i cuprindă epuizarea. Se întinse spre Forţă. Acum curgea în jurul lor; nu trebuiau decât să se folosească de ea.

Paznicii Sindicatului erau la doar câţiva paşi distanţă când Obi-Wan sări înainte. *Prea devreme!* strigă Qui-Gon în minte. Dar sări în dreapta pentru a acoperi flancul lui Obi-Wan. Obi-Wan atacă cu furie, sabia lui fiind o ceaţă albastră în întuneric. Qui-Gon trebui să se potrivească cu viteza sa sau nu ar fi reuşit să-l protejeze. Încercă să încetinească ritmul băiatului, dar Obi-Wan îşi lăsase epuizarea să-i împingă controlul spre punctul limită. Qui-Gon îşi dădu seama că nu se va putea baza întotdeauna pe Obi-Wan să-i ţină ritmul.

Asta era ceva la care trebuiau să lucreze mai târziu, când vor avea timp.

Dacă vor avea timp.

Împreună, cei doi Jedi tăiară şi loviră, mişcându-se mereu, ferindu-se, rostogolindu-se, aruncându-se, până când îşi învinseră adversarii. Cei doi paznici căzură greu. Qui-Gon păşi peste ei, închizându-şi sabia în aceeaşi mişcare. Se duse la deschidere şi privi înăuntru.

— Cred că am găsit seiful, îi spuse el lui Obi-Wan.

Capitolul 9

Din spatele lor se auzi o voce.

— Bună treabă, Jedi! aprobă Guerra pe un ton tăcut şi smerit.

— Ştiam că, deşi eraţi mult depăşiţi ca număr, veţi câştiga, îi asigură Paxxi.

Qui-Gon ridică o sprânceană.

— Nu-i aşa?

— Aşa-i! spuseră fraţii în cor.

Obi-Wan încercă să-şi controleze respiraţia superficială. Ultima luptă împotriva gărzilor îl golise de energie. Ştia că fusese la limita controlului. Qui-Gon rămăsese rece şi metodic, acoperind orice mişcare neglijentă a lui Obi-Wan cu loviturile sale rapide. Deşi îi învinseseră pe gardieni, Obi-Wan era dezamăgit de sine. Ştia că cedase nerăbdării sale şi îşi pierduse atenţia. Fusese o luptă dificilă.

— Mulţumesc pentru ajutor, spuse iritat Obi-Wan, dezactivând propria sabie.

— O, am ajutat ascunzându-ne, Obawan, îl asigură Guerra. Fraţii Derida nu sunt buni într-o bătălie. Am fi stat în cale.

— Da, voi sunteţi mult mai buni la luptă! spuse Paxxi, strălucind de bucurie.

Obi-Wan îşi şterse sudoarea de pe frunte cu mâneca. Îşi dorea să se poată simţi la fel de entuziast ca fraţii Derida în privinţa propriilor sale abilităţi.

Se întoarse şi-l văzu pe Qui-Gon cum îl studia.

— Ai luptat bine, Padawan, spuse liniştit Maestrul său. Data viitoare, te vei descurca mai bine. E timpul să ne concentrăm pe prezent. Ne-am atins scopul aici.

— Da, aţi găsit seiful! Excelent! exclamă Guerra. Se încruntă când îi văzu pe gardienii Sindicatului căzuţi şi droizii asasini. Nu este bine. Trebuie să plecăm fără ca Sindicatul să ştie că am fost aici. Este mai bine aşa.

— Voi găsi un loc unde să îi ascundem, spuse Paxxi

— Paxxi se pricepe la asta, spuse Guerra.

— Nu ne vom întreba de ce, spuse Qui-Gon oftând.

— Nu, este mai bine aşa, fu de acord Guerra. Dar mai întâi ar trebui să le luăm paltoanele armură. Ar putea fi utile. Salvele de blaster par să-i urmeze pe Jedi.

— Tu eşti cel care ne-a adus aici! strigă Obi-Wan.

Nu se putu abţine să nu fie iritat de Guerra. Începuse să-şi dea seama cum răsucea prietenul său faptele pentru a se potrivi propriilor scopuri.

— Adevărat, Obawan! spuse Guerra vesel. Ai dreptate!

Paxxi găsi o cameră pentru echipamente, plină cu piese vechi pentru speedere şi alte circuite. Peste piese şi pe podea erau aşternuţi centimetri de praf gros.

— Bine, aprobă Qui-Gon. Camera nu mai este folosită. Va trece o vreme până vor descoperi gardienii.

Folosind plutitorii şi evitând cu atenţie fasciculele disruptoare rămase, îi transportară acolo pe paznicii şi droizii căzuţi. Luară cu ei cele patru haine şi vizierele şi închiseră uşa în spatele lor.

— Am văzut un stand pentru plutitori lângă scări, aşa că putem să-i lăsăm acolo, spuse Guerra. Acum să vedem seiful.

— Mergem noi mai întâi, ordonă Qui-Gon. Obi-Wan şi cu mine vă vom alerta cu privire la fasciculele disruptoare.

Dar înainte să poată face un pas, un comunicator încorporat într-unul dintre paltoane începu să semnalizeze.

— Garda, răspunde, spuse o voce. Garda, răspunde. De ce au fost activate fasciculele disruptoare?

Ochii portocalii ai lui Guerra se lărgiră. Paxxi îşi acoperi gura cu o mână. Qui-Gon se încruntă. Găsi comunicatorul şi îl activă, folosind Forţa pentru a răspunde într-un mod care nu ar atrage atenţia.

— Verificare de rutină. Repet, verificare de rutină. Totul este în regulă jos. Sugerez oprirea disruptorului de securitate la nivelul inferior pentru o verificare ulterioară. Terminat.

Cu un zgomot puternic, fasciculele disruptoare se retraseră.

— Fasciculele s-au retras, spuse Qui-Gon.

— Se încheie schimbul, răspunse vocea. Părăsiţi zona. Se izolează în zece minute.

— Mesaj primit, răspunse Qui-Gon. Închise comunicatorul şi se uită la ceilalţi. Nu avem prea mult timp.

— Atunci trebuie să ne grăbim, spuse Paxxi.

Se grăbiră spre seif şi trecură prin deschiderea din zid. Obi-Wan icni. Crezuse că încăperea de la etaj fusese grandioasă. Camera asta sclipea de comori. Covoarele bogate stăteau grămezi pe podea, unul peste altul. Platformele de dormit erau drapate cu cele mai bune şi cele mai moi cuverturi. Pernele mari brodate cu fire aur şi argint erau stivuite lângă platforme.

Qui-Gon se plimbă, privind diversele cutii stivuite de-a lungul peretelui.

— Există suficiente produse alimentare şi medicale aici ca să le ajungă luni de zile.

— Muzică, imagini holografice, spuse Paxxi, privind în alt colţ.

— Materiale de urgenţă şi arme, adăugă Obi-Wan, verificând cutiile de lângă el.

— Este sanctuarul lor, spuse Qui-Gon. Ar putea rezista aici luni de zile dacă ar fi nevoie.

— Aici! îi chemă Guerra.

Se grăbiră spre el. O uşă cu panou de control era aproape complet ascunsă într-un colţ.

— Aici trebuie să fie tezaurul, spuse Guerra.

— Ei bine, măcar ai avut dreptate în legătură cu asta, spuse Qui-Gon.

— Bine, să intrăm, îl îndemnă Obi-Wan. Nu avem prea mult timp.

Guerra îl privi pe Paxxi. Paxxi se uită la Guerra.

— Desigur, Obawan, nicio problemă, fu de acord Paxxi. Hopa, mint, nu prea! Este o problemă.

Qui-Gon închise ochii şi inspiră, ca şi când voia să-şi adune fărâmele de răbdare.

— Ce este?

Amândoi se uitară la podea.

— Ah, spuse Guerra. Deci. Am spus întreg adevărul, da. Dar nu întregul adevăr *complet*. Da, putem pătrunde în tezaur. Atât de uşor! Dar mai întâi avem nevoie de ceva. Vezi tu, Sindicatul ne-a jefuit primul pe noi. Au pătruns în ascunzătoarea noastră şi au furat totul! Tot ceea ce am strâns cu atât de mult efort şi timp.

— Ceea ce aţi furat, îl corectă Obi-Wan.

— Corect, Obawan, am furat, da, dar numai pentru a vinde înapoi populaţiei, spuse Guerra cu seriozitate. Aveam piese de

speedere, circuite, motoare. Toate lucrurile pe care le-am avut aici pe Phindar în mare abundenţă, dar acum nu. Le vindeam la preţuri mult mai ieftine decât Sindicatul! Deci, vedeţi? Facem un serviciu grozav pentru populaţie.

— Rămâi doar la fapte, Guerra, îl întrerupse nerăbdător Obi-Wan.

Prietenul său începea cu adevărat să-i testeze prietenia. De ce nu le spusese Guerra asta?

— Desigur, bun sfat, Obawan, fu de acord Paxxi. Aşa că au furat de la noi. Dar ceea ce ei nu ştiau, este că printre acele lucruri se afla ceva foarte valoros.

— Ceva pe care l-a inventat fratele meu bun Paxxi, adăugă Guerra nerăbdător. Un anti-registru. Poate anula acţiunea unui transfer înregistrat.

Cei doi fraţi aprobară din cap şi zâmbiră către Jedi. Registrul de transfer era metoda de înregistrare a tranzacţiilor folosită în galaxie. Un dispozitiv opto-electronic înregistra amprentele tuturor cumpărătorilor şi vânzătorilor.

— Dispozitivul lui Paxxi poate duplica orice registru dintr-un sistem de securitate sau de înregistrare, le spuse Guerra.

Obi-Wan înţelese imediat. Dispozitivul anti-registru al lui Paxxi putea fi valoros peste măsură. I-ar permite utilizatorului să profite de proprietăţile şi bunurile altora şi să intre în orice sistem de securitate bazat pe înregistrare, din toată galaxia.

— Dispozitivul acela este foarte periculos, spuse Qui-Gon încet.

— Periculos? întrebă Guerra. Nu prea, Jedi-Gon! Ne va ajuta!

— Dar dacă Sindicatul ştia că îl aveţi? Dacă cineva ar şti, asta v-ar pune într-un mare pericol.

Paxxi flutură o mână.

— Nu ne este frică. Nu prea! Mint. Desigur că ne este. Dar asta ne face atenţi. Putem fura tezaurul, să părăsim planeta dacă trebuie, apoi să vindem dispozitivul pe piaţa neagră?

— Îţi poţi imagina cât valorează? chicoti Guerra. Douăsprezece averi!

Qui-Gon îl privi sever.

— Nu că acest lucru este important, spuse Guerra în grabă. Mai întâi am distruge Sindicatul, da?

— Ceea ce ne aduce înapoi la problema noastră, frate,

spuse Paxxi.

— Bunurile noastre furate erau aici. Acum nu mai sunt. Deci, îi spuse el lui Qui-Gon, nu mai putem intra.

— Pe moment, adăugă Guerra. Dar o vom face.

— De îndată ce găsim dispozitivul, adăugă Paxxi, în ajutorul lui.

— Ar fi mai bine să ne întoarcem, spuse Guerra. Izolarea va începe în curând. Duenna ne aşteaptă.

Cu un oftat exasperat, Qui-Gon îi urmă afară din cameră. Localiză dispozitivul care mişca peretele şi îl făcu să alunece lin la loc. Apoi duseră plutitorii înapoi la standul de lângă scară. Se îndreptară rapid spre nivelul principal.

— Aţi întârziat, şopti Duenna îngrijorată când apărură.

Ochii ei portocalii strălucitori măturară coridorul din spatele ei. Apoi faţa tensionată i se înmuie când îi privi pe Paxxi şi Guerra.

— Dar mă bucur să vă văd. Au comandat o verificare de rutină, aleatorie, a etajelor inferioare. Nu v-am putut avertiza.

— Ne-am ocupat de gardieni, o asigură Paxxi. Dar acum totul este gol jos. Nu mai sunt mărfuri stocate.

— Îmi pare rău că-ţi spun acum, spuse Duenna, mergând repede pe coridor cu ei. Tocmai am aflat după ce v-am părăsit. Proviziile au fost mutate într-un depozit din portul spaţial. Majoritatea vor fi încărcate pe transportorul Prinţului Beju, pentru a fi duse pe Gala. Se opri lângă uşă. Acum trebuie să plecaţi. Repede! Terra şi Baftu s-au întors. Izolarea începe în doar câteva minute.

— Duenna!

Vocea era ascuţită, poruncitoare. Paşii scoteau zgomote pe coridorul din dreapta.

— Duenna!

Faţa Duennei deveni palidă.

— Este Terra! şopti ea.

Capitolul 10

Coridorul era larg şi gol. Nu aveau unde să se ascundă. Duenna îşi duse un deget la buze. Apoi se scurse pe după colţ, în coridorul adiacent.

Qui-Gon le porunci la toţi, cu privirea sa albastră, tăioasă, să stea nemişcaţi. Medită asupra situaţiei lor. Terra era la doar câţiva metri distanţă.

Mâna lui Obi-Wan se îndreptă spre mânerul sabiei, pregătit pentru orice.

— Nu e nevoie să mă dobori, bătrâno. Vocea lui Terra plesni ca un bici. Unde ai fost?

— În bucătării, spuse Duenna cu vocea ca un murmur.

— În bucătării. Mănânci din nou? Sau mă eviţi? Uită-te la mine.

Trecu o pauză. Guerra şi Paxxi se întinseră brusc şi se apucară unul pe celălalt de umeri. Vocea lui Terra încetini până deveni un tors.

— Ce ascunzi de mine, Duenna? I-ai văzut pe Paxxi şi Guerra?

Paxxi şi Guerra se strânseră puternic.

— Nu. Nu i-am văzut, răspunse Duenna, cu voce calmă.

— Cu toate astea, nu eşti surprinsă să auzi că sunt pe Phindar, spuse Terra.

— Sunt surprinsă, spuse Duenna. Aleg doar să nu o arăt.

— Insolento! Vocea lui Terra sclipea acum de furie. Poate că ar fi trebuit să te avertizez, bătrâno. Dacă îi vezi pe Paxxi sau Guerra, dacă vorbeşti cumva cu acei trădători, voi avea grijă personal să fii reînnoită!

Paxxi şi Guerra se uitară unul la altul cu expresii îndurerate.

— Dar nu înainte să-i vezi pe fraţi murind sub ochii tăi, şuieră Terra.

— Nu! plânse Duenna. Te implor!

— Imploră dacă vrei, spuse Terra. Evident, nu există niciun nivel la care să nu te poţi coborî. Îmi îndeplineşti poruncile, îmi cureţi hainele, îmi ridici gunoiul, de ce să nu mă şi implori?

— Aş implora, dacă m-ai auzi măcar, spuse Duenna cu o voce tremurată. Dacă ai auzi ceea ce ai fost, ce ai putea să fii din nou?

— Destul! Ascultă-mă, Duenna. La orice contact cu ei, vor muri. Şi memoria ta va dispărea pentru totdeauna, bătrâno. Dar nu-ţi face griji. Voi alege cea mai groaznică planetă pe care să te las! Acum, vino cu mine. Am nevoie să-mi pregăteşti baia.

Paşii puternici ai Terrei se îndepărtară. O auziră pe Duenna mergând cu pas mai moale în spatele ei.

— Veniţi, şopti Guerra. Trebuie să mergem.

Se strecurară în paltoanele argintii cu armură şi îşi puseră vizoarele cu oglindă. Acum era uşor să se amestece cu restul gărzilor Sindicatului în timp ce părăseau clădirea. De îndată ce ajunseră pe strada întunecată, Guerra îi conduse spre o alee îngustă. Acolo, şi-au scos paltoanele şi vizierele. Guerra le puse într-o geantă pe care o purta cu el.

— De ce suspectează Terra că Duenna v-ar putea contacta? îi întrebă Obi-Wan pe fraţii Derida. Ştie că Duenna este o simpatizantă a rebelilor? Nu este periculos să o folosiţi?

— Nu, spuse Guerra încet. Terra nu ştie nimic sigur. Se teme că Duenna ne va contacta pentru că ştie că este mama noastră.

Obi-Wan îi aruncă o privire surprinsă lui Qui-Gon.

— Dar de ce lucrează pentru Sindicat? dori Qui-Gon să audă ce aveau de spus fraţii Phindiani.

Guerra şi Paxxi schimbară o privire jalnică. Paxxi dădu din cap către Guerra.

— Jedii ar trebui să ştie, spuse el.

— Da, aşa e, spuse Guerra cu tristeţe. Duenna lucrează pentru Terra pentru că Terra este fiica ei.

— Deci Terra este...

— Sora noastră, spuse Paxxi.

— Nu este sora pe care am avut-o, explică Guerra. Nu aceea pe care o ştiam noi. A fost reînnoită când avea doar unsprezece ani. Sindicatul a crescut-o. Nu-şi mai aminteşte de fata care a fost. A crescut aici, în acest loc, plin de cruzime şi putere.

— Fără dragoste, spuse Paxxi cu blândeţe.

— Deci, de aceea mama noastră şi-a sacrificat viaţa, spuse Guerra. S-a gândit că până şi ca slujitoare, ar putea să-i

ofere Terrei dragoste. Să aducă înapoi, poate, o parte din fata pe care o cunoştea. Guerra ridică din umeri. Cu toate astea, nu a fost niciodată aşa. Terra nu s-a schimbat. Duenna rămâne în continuare. Va rămâne şi o va supraveghea pe fiica ei, indiferent care va fi ea. Indiferent ce a devenit.

Capitolul 11

În noaptea aceea, Guerra şi Paxxi îşi împărţiră camerele mici cu Qui-Gon şi Obi-Wan. Mai era o cameră în casa aceea mică, pe care Kaadi o împărţea cu familia ei. Insistase ca fraţii să rămână la ea, odată ce îi găsise, şi îi primise şi pe Jedi la fel de călduros. Se duseră să doarmă în păturile întinse pe podea.

Paxxi adormi imediat, iar Qui-Gon era în starea pe care Jedii o numeau somn-odihnitor-în-caz-de-pericol, cu ochii închişi, dar cu un colţ al minţii alert în orice moment.

Obi-Wan nu putea dormi. Nu se putea opri să se gândească la cum trebuie să fie atunci când îţi pierdeai memoria. Nu-şi putea imagina nimic mai cumplit. Muncise atât de mult în Templu, încheiase prietenii puternice, învăţase atât de multe de la Maeştri. Cum ar fi fost dacă toate astea i-ar fi luate?

— Eşti treaz, Obawan? şopti Guerra de pe cuibul său de pături.

— Da, răspunse încet Obi-Wan.

— Da, aşa am crezut, spuse Guerra. Te-am auzit gândindu-te. Mai eşti supărat pe mine?

— Nu sunt supărat pe tine Guerra, spuse Obi-Wan. Cred c-am fost nerăbdător cu tine. Nu spui niciodată întregul adevăr.

— Nu prea, şopti Guerra. Oh, mint. Ai dreptate, Obawan, ca întotdeauna. Simt că nu eşti de acord cu decizia lui Jedi-Gon să ne ajute.

— Nu prea, spuse Obi-Wan. Sau cam aşa. Poate mint.

— Ah, mă tachinezi, spuse Guerra trist. Şi asta merit, ştiu.

— De ce nu mi-ai spus despre sora ta? întrebă Obi-Wan.

— Terra, murmură Guerra. Scoase un oftat adânc. Ea îmi este duşman, nu? Şi vouă la fel, nu? Cu toate astea, nu a fost întotdeauna aşa. Trebuie să crezi asta. Dacă ai fi putut să o cunoşti în copilărie! Plină de bucurie, şi deşteaptă, şi dornică! Şi amuzantă! Ea era umbra noastră. Aşa am numit-o bunul meu frate Paxxi şi cu mine. Baftu au luat tot ce era bun şi l-a şters, apoi a completat spaţiile cu ură. Vezi de ce trebuie să-i zdrobim, Obawan? De aceea riscă Duenna atât de mult. Ea şi Paxxi cred

că dacă dispare Sindicatul, pot ajunge din nou la Terra.

— Tu crezi asta? întrebă Obi-Wan.

Guerra oftă din nou.

— Nu, prietene, spuse el. Nu cred, dar sper să fie aşa. La fel cum speră şi familia mea. În unele cazuri, unele fiinţe puternice pot rezista efectelor ştergerii memoriei. Se pot agăţa de frânturi de memorie. Chestii simple: o faţă, un miros. Un sentiment. Mă tem că nu este aşa şi pentru Terra. A trecut atât de mult timp pentru ea. Eu nu am încrederea pe care o are bunul meu frate. Am doar această mică speranţă în inima mea.

— Este ceva de care să te ţii, spuse Obi-Wan.

— Da, spuse Guerra încet. Deci, dacă mi-am păcălit prietenul, dacă nu i-am putut spune totul de la început, poate că bunul meu prieten Obawan va înţelege şi îmi va acorda din nou ajutor.

Se lăsă o pauză între ei. Iritarea lui Obi-Wan dispăru repede. Văzuse teroarea şi durerea cu care trăia Guerra. La fel ca pe platforma minieră, când îşi acoperise teama de moarte cu zâmbete şi glume, şi aici, pe Phindar, făcea la fel. Qui-Gon avusese dreptate să-i ajute. Obi-Wan ştia asta acum.

— Desigur, te voi ajuta, şopti el, dar Guerra adormise deja.

* * *

În noaptea următoare, cei patru îmbrăcară paltoanele peste haine şi îşi puseră vizierele. Urmăriră de la adăpost activitatea din depozitul din portul spaţial. Nu părea să aibă o securitate ridicată. Membrii Sindicatului intrau şi ieşeau din clădiri fără să arate permise. Vor trebui doar să se prefacă că livrează un transport, ca acoperire.

Sau cel puţin aşa sperau.

Paxxi şi Guerra lucraseră toată ziua pentru a pregăti provizii autentice. Deşi containerele erau marcate cu *Bacta* şi *Truse Medicale*, erau de fapt pline cu piese şi circuite vechi. Dar, cel puţin, aveau ceva de transportat înăuntru.

— De îndată ce ajungem înăuntru, ar trebui să ne împărţim în două grupuri, îi instrui Qui-Gon. Guerra, mergi cu Obi-Wan, Paxxi, cu mine. Vom începe din capete opuse şi ne întâlnim la mijloc, dacă putem. Dacă vă puteţi localiza bunurile şi găsiţi dispozitivul anti-registru, plecaţi. Dacă nu îl putem găsi,

ieşim cu toţii din clădire în douăzeci de minute. Nu ne putem asuma mai multe riscuri.

— Dar dacă nu-l găsim...? întrebă Paxxi.

— Încercăm din nou, spuse Qui-Gon. Nu putem risca să fim descoperiţi. Cu cât ieşim mai repede de acolo, cu atât mai bine. Se întoarse către Obi-Wan. Nu uita să-ţi ţii mâinile în buzunare, astfel încât nimeni să nu poată spune cât de lungi îţi sunt braţele. Trebuie să arătăm ca nişte Phindiani.

Obi-Wan aprobă din cap.

Cei patru merseră repede prin curte. La uşa depozitului, Qui-Gon lătră *Livrare bacta* către gardianul de la uşă. Paznicul le făcu semn cu mâna. În interior era un spaţiu vast, cu tavan înalt. Rând după rând de rafturi transparente mergeau de la un capăt la celălalt al clădirii. Fiecare raft era plin cu pubele şi cutii. Lucrătorii în haine argintii încărcau proviziile pe plutitori, apoi se îndreptau spre marele doc de încărcare din spate.

Paxxi şi Guerra se opriră, feţele lor arătând şocate. Obi-Wan ştia de ce. Era aici rând după rând de produse pentru toţi Phindianii stăteau la cozi, disperaţi. Alimente. Medicamente. Componente de speedere, de droizi şi de maşini. Toate adunate de Sindicat. Fraţii ştiuseră acest lucru, dar faptul că vedeau cu proprii lor ochi trebuie să fi fost ca şi când ar fi primit o lovitură.

— Continuaţi să vă mişcaţi, spuse Qui-Gon pe un ton de urgenţă.

Cu mâinile în buzunare, Obi-Wan se îndreptă cu Guerra spre capătul depozitului. Depăşiră repede rând după rând. Alţi membri ai Sindicatului treceau pe lângă ei, dădeau din cap şi plecau mai departe.

— Este uşor, Obawan! şopti Guerra. Mă bucur că am furat aceste paltoane!

Brusc, comunicatorul din haina lui Guerra începu să sune.

— Paznic K23M9, raportează, spuse o voce. Explică ce cauţi aici.

— Probabil că este un control de rutină, murmură Obi-Wan.

Guerra activă comunicatorul.

— Livrare la depozit, spuse el.

După o pauză, legătura de comunicaţii trosni.

— Nu este programată. Explică-te.

Guerra îl privi panicat pe Obi-Wan.

— Spune-i că se înşală, şopti Obi-Wan.

— Nu prea! spuse Guerra rapid în comunicator. Am primit ordin.

Apoi îl închise.

— Mai bine o facem repede, mormăi Obi-Wan.

Se îndreptară spre rândul următor. În timp ce Guerra scana rafturile, Obi-Wan stătea de veghe.

— Am găsit-o, Obawan! strigă Guerra încet. Acolo, pe raft! Recunosc cutia cu celule energetice. Trebuie să fie aici.

Se urcă pe raftul de jos, apoi îşi întinse braţele lungi. Apucă o cutie şi o trase în jos. Privind înăuntru, zâmbi larg.

— E aici, în partea de jos.

Obi-Wan puse cutia marcată cu *Bacta* în locul gol.

— În regulă, hai să mergem.

Merseră pe culoar, încercând să pară că nu se grăbeau. Brusc, dintr-un difuzor din apropiere apăru un anunţ.

— Paznic K23M9, prezintă-te la biroul de securitate. Paznic K23M9, prezintă-te la biroul de securitate.

— Eu sunt! Ce ar trebui să facem, Obawan? întrebă Guerra panicat.

Obi-Wan se gândi cu atenţie. Trebuiau să scoată dispozitivul anti-registru din clădire.

— Dă-mi haina ta, îi porunci lui Guerra.

Guerra ezită.

— Dar asta te va pune în pericol, Obawan. Am făcut asta o dată pe Bandomeer. Nu o mai fac din nou.

— Forţa mă va proteja, îi spuse Obi-Wan, chiar dacă se îndoia de asta. Trebuie să-l găseşti pe Qui-Gon şi să scoţi dispozitivul de aici.

— Poţi folosi Forţa pentru a scăpa? întrebă Guerra.

— Da, grăbeşte-te.

Obi-Wan îşi scoase propria haină. Fără tragere de inimă, Guerra făcu la fel. Au schimbat paltoanele. Guerra îl puse pe al lui Obi-Wan şi ascunse sub braţ cutia care conţinea dispozitivul anti-registru.

— Acum du-te, îi spuse Obi-Wan în timp ce paznicii Sindicatului apărură brusc de după un colţ, pe plutitori.

Guerra se răsuci şi se îndepărtă, trecând pe lângă paznicii care se îndreptau spre Obi-Wan. Nu îi aruncară nicio privire. Obi-Wan se întoarse şi văzu încă patru paznici îndreptându-se spre

el din direcţia opusă. Ştia că nu va putea rezista. Chiar dacă ar trece de paznicii de aici, securitatea va bloca clădirea, iar Guerra nu va mai putea ieşi niciodată. Nu putea face decât un singur lucru. Trebuia să se predea.

Guerra dispăru după un colţ. Paznicii accelerară spre Obi-Wan şi plutiră pe lângă el cu blasterele îndreptate spre gâtul său, singura parte neprotejată.

— Paznic K23M9, eşti în afara sectorului tău, spuse unul dintre ei. Cunoşti pedeapsa. Te vom însoţi la sediul central. Opune-te, şi eşti mort.

Obi-Wan aprobă din cap.

Se urcară pe cel mai mare plutitor. Gardianul din spatele lui îi ţinea blasterul pe gât. Apoi porniră spre sediul Sindicatului.

Capitolul 12

Obi-Wan privi şi îşi aşteptă şansa de a scăpa, dar era imposibil. O parte din instruirea sa în Templu fusese despre răbdare, dar fusese cel mai rău subiect pentru el. Cartierul general roia de gardieni. În primul rând, fusese dezbrăcat de haina cu armură şi de vizieră.

— Nu este Phindian, spuse unul dintre paznici, surprins.

Obi-Wan nu spuse nimic.

Celălalt paznic luă sabia de lumină. Încercă să o activeze, dar nu reuşi.

— Ce e asta? Vreo armă primitivă?

Din nou, Obi-Wan nu spuse nimic. Cei doi gardieni se priviră nervoşi.

— Ar fi mai bine să-l ducem la Weutta.

Weutta se dovedi a fi şeful securităţii. Irisurile ochilor lui Obi-Wan au fost scanate pentru a fi comparate cu cele ale adevăratului gardian K23M9.

Obi-Wan văzu pe ecran cuvintele NEPOTRIVIRE. Nu mai apăru nimic altceva.

— Deci, nu avem nicio înregistrare despre tine, rebelule, spuse şeful securităţii, împingându-şi faţa în sus spre a lui Obi-Wan. Cine sunt persoanele tale de contact? De ce ai venit pe Phindar? Ce s-a întâmplat cu paznicul K23M9?

Din nou, Obi-Wan nu spuse nimic. Weutta îi dădu o lovitură uşoară cu un baston de forţă. Chiar şi atingerea fu suficientă pentru a-l trimite în genunchi. Capul i se învârtea, iar partea din corp care fusese atinsă, era în flăcări din cauza şocului electric.

— Îl voi duce la Baftu, spuse Weutta. Suntem la nivel maxim de securitate. Baftu vrea să-i vadă pe toţi rebelii.

Weutta îl împinse pe slăbitul Obi-Wan spre ceea ce păru a fi un hol lung de kilometri. În cele din urmă, ajunseră la o uşă masivă, puternic sculptată. Un gardian dădu din cap spre ei. Erau într-o cameră mare, complet goală, cu tapiserii grele atârnate deasupra ferestrelor. O altă pereche de uşi duble, masive, se aflau în capătul opus. Weutta se îndreptă spre ele şi

se opri. Îl împinse pe Obi-Wan în genunchi, apoi îi apăsă faţa în jos.

— Aşteaptă aici, vierme, mârâi el. Şi nu te uita în sus.

Ţinându-şi faţa în jos, Obi-Wan îşi mişcă doar ochii pentru a-l privi pe Weutta în timp ce micul şi îndesatul Phindian îşi îndrepta viziera şi îşi netezea haina cu armură. Îşi drese glasul. Evident, chiar şi şeful securităţii era nervos când îl vedea pe Baftu. Apoi apăsă un buton de pe lateralul uşii. O secundă mai târziu, uşa se deschise. Baftu, enervat, stătea în uşa biroului său.

— De ce m-ai deranjat? lătră el, încruntându-se.

— V-am adus un rebel? se bâlbâi Weutta repede.

— De ce mă necăjeşti cu astfel de lucruri? urlă Baftu.

— P-pentru că mi-aţi ordonat să o fac, răspunse Weutta, cu vocea aproape ca un scâncet.

— Mă dezguşti. Lasă-l pe rebel şi ieşi afară.

— Dar...

— Scuză-mă, Vierme Şef, spuse Baftu cu un ton mârâit, ucigaş. Eşti încă aici, sub ochii mei? Sau trebuie să te împung cu un electro-jabber până te scuturi de moarte?

— Nu, şopti Weutta şi fugi pe lângă îngenuncheatul Obi-Wan până la uşile din depărtare.

Se strecură printre ele şi dispăru.

— Baftu! Era Terra. Obi-Wan nu o putea vedea. Nu am terminat!

Baftu se întoarse. Nici măcar nu aruncă o privire în direcţia lui Obi-Wan. Lăsă uşa parţial deschisă. Încet, Obi-Wan se strecură înainte, cu urechile la pândă. Chemă Forţa pentru a-şi ascuţi simţurile, astfel încât să-i poată auzi pe cei doi.

Vorbeau cu murmure furioase.

— Am fost de la început împotriva alianţei cu Prinţul Beju, spuse Terra. Ce ştim despre el? Încă nu l-am întâlnit, nici nu l-am văzut. Totul s-a făcut prin intermediarii săi. Nu am încredere în cineva pe care nu-l pot vedea.

— Vine mâine, spuse Baftu. Vei putea să-l vezi atunci. Ajunge cu asta.

— Şi de ce te gândeşti acum la expansiune? continuă Terra, ignorându-l. Ar trebui să ne consolidăm puterea aici, pe Phindar. Acţiunea rebelă este în creştere. Lumea moare de foame. Centrele medicale urlă după provizii. Ai creat prea multe

lipsuri, Baftu! Lumea este nevoită să se revolte.

Baftu râse.

— Şi ce se întâmplă dacă o vor face? Sunt bolnavi şi flămânzi. Dacă pot găsi vreo arme, sunt prea slabi pentru a o ţine ridicată mult timp.

— Asta nu este o glumă, Baftu! spuse Terra furioasă, cu vocea ridicată.

— Ah, devii moale, frumoasă Terra, spuse Baftu. Dar, dacă te îngrijorează starea lucrurilor de pe Phindar, atunci de ce nu te ocupi de ea? Săptămâna asta poţi linişti populaţia cu ceva mâncare suplimentară. Nu e o idee rea, dacă tot vine Beju. Le va distrage atenţia. Dar să nu le dai bacta! I-am promis lui Beju o cantitate mare.

— Nu am încredere în acel Prinţ.

— Aşa cum ai spus-o deja, iar şi iar, o întrerupse Baftu. Eu mă ocup de întâlnire. Tu te ocupi de Phindar. Acum am de lucru.

— Dar rebelul? întrebă Terra.

— Ocupă-te tu. Phindar este responsabilitatea ta, îţi aminteşti?

Obi-Wan auzi paşi, apoi o uşă deschizându-se şi închizându-se în cealaltă cameră. Rapid, se repezi înapoi, în genunchi şi cu mâinile pe sol, apoi îşi apăsă faţa în jos, pe mâini. O clipă mai târziu, o cizmă îl împinse în umăr. Nici măcar nu o auzise pe Terra apropiindu-se pe covorul moale.

— Ridică capul, rebelule.

Ridică capul. Ce ciudat era să vadă ochii prietenoşi ai Guerra şi Paxxi pe un chip atât de crud.

— Deci nu eşti Phindian. Cine eşti? întrebă Terra nerăbdătoare.

— Un prieten, răspunse Obi-Wan.

Terra pufni.

— Nu pentru mine. Te-ai dat drept gardian. Ştii pedeapsa. Ei bine, poate că nu. Poate că prietenii tăi Phindiani nu ţi-am spus-o. Vei fi reînnoit şi transportat în afara planetei.

Obi-Wan nu mişcă un muşchi, dar înăuntru urla. Reînnoit! Nu îşi imaginase asta. Era pregătit să reziste torturii. Dar să-i dispară memoria! Era prea dureros pentru a şi-o imagina.

Terra oftă. Părea obosită şi Obi-Wan văzu brusc un licăr al fetei care fusese cândva. Se uita în depărtare.

— Nu-ţi face griji, rebelule. Nu este atât de rău cum spune

lumea.

Poate că faptul că văzuse urmele lui Guerra şi Paxxi în trăsăturile ei îl făcu pe Obi-Wan să simtă că poate risca o întrebare.

— Ţi-e dor de familia ta?

Ea înţepeni o clipă. Se aşteptă să primească o lovitură, o aşteptă. Dar, în schimb, Terra se întoarse spre el. Privirea ei sumbră păstra o tristeţe plină de spaţii goale.

— Cum ar putea să-ţi fie dor de ceea ce nu-ţi aminteşti? întrebă ea.

Capitolul 13

Vocea lui Qui-Gon era ascuţită ca tăişul unei vibro-lame.

— L-ai abandonat!

— Nu prea, Jedi-Gon! El a insistat! strigă Guerra. Şi s-a întâmplat atât de rapid. Nu am ştiut ce să fac!

— Ai fi putut să rămâi cu el! izbucni Qui-Gon.

— Dar Obawan mi-a spus să iau anti-registrul. Era cel mai important, a spus el, se plânse Guerra cu disperare.

Qui-Gon scoase un oftat exasperat. Obi-Wan avea dreptate. Îşi propuseseră să găsească dispozitivul. Trebuia să fie important.

Se întoarse spre Guerra şi încercă să se calmeze. Stăteau ascunşi în umbre, în afara imensului depozit. Voia să se repeadă la Guerra, să se repeadă la primul paznic pe care îl vedea, să se repeadă în sediu. Furia îl umplea, crudă şi palpitantă, iraţională. Fu surprins de puterea ei. Guerra îl trădase pe Obi-Wan pe platforma minieră. Dacă o făcuse din nou...

— Nu ştiam ce să fac, Jedi-Gon, spuse Guerra neajutorat în spatele lui. Obawan a insistat. El a spus *dă-mi haina ta*. A spus că Forţa îl va ajuta. Acum văd că voia doar să mă supun. Dacă aş fi ştiut că va fi luat de acolo, aş fi plecat atât de bucuros în locul lui.

Qui-Gon se întoarse şi se uită în ochii mâhniţi ai lui Guerra. Instinctul îi spunea să aibă încredere în Phindian. Şi tot ceea ce spusese despre Obi-Wan părea adevărat. Padawanul său se sacrificase pentru a scoate dispozitivul anti-registru din clădire. Qui-Gon ar fi făcut la fel.

Paxxi vorbi încet.

— Avem un semnal pentru Duenna în caz de urgenţă. L-am putea activa. Ne va întâlni mâine dimineaţă în piaţă şi ne va spune cum este Obawan şi ce planuri au pentru el. Apoi putem aranja salvarea lui.

— Mâine este prea târziu, spuse Qui-Gon. Trebuie să fie diseară. Acum. Nu îl voi lăsa pe Obi-Wan acolo atât de mult timp.

Paxxi şi Guerra schimbară priviri între ei.

— Îmi pare rău să spun că nu, Jedi-Gon, spuse Guerra. Dar sediul central se izolează peste noapte. Nimeni nu poate intra sau ieşi. Nici măcar Terra sau Baftu.

— Dar dispozitivul anti-registru? întrebă Qui-Gon. Ai spus că te-ar putea duce oriunde.

— Da, aşa e, spuse Guerra. Oriunde. Cu excepţia sediului în izolare. Duenna va fi atentă la Obawan, spuse el încet. Ea îl va proteja cât de bine va putea.

Qui-Gon se întoarse. Furia neputincioasă îl umplu din nou. Dar de data asta nu mai era îndreptată către Guerra. Era îndreptată către el însuşi. Ar fi trebuit să meargă cu Obi-Wan şi să-i lase pe fraţii Derida să se descurce singuri. Dar se temuse că nu vor putea scoate dispozitivul anti-registru din clădire.

Ia decizia asta, ia alta, spunea mereu Yoda. *Să refaci un trecut, nu poţi*.

Da, nu putea decât să meargă înainte. Şi Qui-Gon ştia, în inima sa, că nu va putea să-l salveze pe Obi-Wan în seara aceea. Nu putea compromite succesul misiunii sale încercând o salvare care era sortită eşecului.

* * *

Obi-Wan stătea într-o celulă abia suficient de mare încât să-l primească. Genunchii îi erau strânşi sub bărbie. Era frig. Aerul rece era pentru pielea lui precum frica îngheţată care îi cuprinse inima.

Orice altceva în afară de asta, gândi el. Pot suporta orice altceva în afară de asta. Nu-mi pot pierde memoria!

Şi-ar pierde toată pregătirea Jedi, toate cunoştinţele. Orice înţelepciune pe care se străduise atât de mult să o câştige. Ar pierde Forţa, de asemenea? Ar pierde amintirea modului în care să o valorifice. Şi ce altceva ar pierde? Prietenii. Toţi prietenii pe care şi-i făcuse în Templu. Gentila Bant, cu ochii ei subţiri. Garen, cu care se luptase şi râsese şi care era aproape la fel de bun ca el la antrenamentul cu sabia. Reeft, care nu se putea sătura niciodată să mănânce şi care ar fi privit cu tristeţe farfuria goală până când Obi-Wan îi dădea o parte din mâncarea lui. Creaseră legături puternice şi îi era dor de ei. Dacă şi-ar pierde amintirile despre ei, ar fi ca şi morţi pentru el. Obi-Wan se gândi la a treisprezecea aniversare. Acum părea atât de

departe. Nu-şi făcuse niciodată exerciţiul de amintire. Îşi aminti cum îl admonestase Qui-Gon. *Da, timpul este evaziv. Dar cel mai bine este să-ţi faci rost de timp*.

Obi-Wan nu îşi făcuse rost de timp. Nu avusese răgazul necesar. Acum va avea tot timpul din lume şi nimic de ţinut minte. Îşi apăsă fruntea pe genunchi, simţind că-l copleşeşte frica. Îi umplu mintea de întuneric. Pentru prima dată în viaţa lui, ştia ce înseamnă să pierzi orice speranţă. Apoi, în mijlocul frigului şi fricii, simţi o căldură în interiorul tunicii. Întinse mâna spre buzunarul ascuns de la piept. Degetele se strânseră în jurul pietrei de râu pe care i-o dăduse Qui-Gon. Era caldă!

O scoase. Piatra neagră strălucea în întuneric, asemenea unui cristal. Strânse din nou pumnul în jurul ei şi simţi un zumzet în vârful degetelor. Piatra trebuie să fi fost sensibilă la Forţă, realiză el.

Această cunoaştere trimise o rază de lumină pură în întunericul din mintea sa. Îşi aminti din lecţiile Templului că nimic nu se pierdea acolo unde sălăşluia Forţa. Iar Forţa era peste tot. Obi-Wan îşi focusă mintea pentru a-şi aminti ceea ce îi spusese Guerra despre ştergerea memoriei. Unele fiinţe foarte puternice sunt capabile să reziste la unele dintre efectele ştergerii. Poate că asta însemna că Forţa îl putea ajuta. Căci ce altceva era Forţa, dacă nu putere şi lumină?

Obi-Wan ţinu strâns piatra. Adună Forţa în jurul lui ca pe un scut. Îşi imagină cum se învârtea în jurul fiecărei celule din creierul său, ca o cetate. Va rezista împotriva întunericului şi îşi va păstra amintirile.

Când se deschise uşa celulei sale şi intră gardianul, nici măcar nu-şi ridică privirea.

Capitolul 14

Piaţa era aglomerată a doua zi dimineaţă, chiar dacă era şi mai puţină marfă de vânzare. Disperarea de pe feţele Phindianilor o reflecta pe cea a lui Qui-Gon. Păşea nerăbdător, aşteptând să apară Duenna. În cele din urmă, nu mai putu aştepta.

— Mă duc eu însumi la sediu, le spuse el lui Guerra şi Paxxi cu tristeţe. Voi găsi o cale.

— Aşteaptă, Jedi-Gon, pledă Guerra. Este greu pentru Duenna să plece, dar ea reuşeşte întotdeauna.

— Şi aşa a şi făcut! strigă Paxxi.

Duenna venea prin mulţime spre ei. Nu purta haina, ci o mantie şi glugă. Ducea o geantă mare.

— Ai vreo veste despre Obi-Wan? întrebă Qui-Gon imediat ce ea veni la ei.

Ea îşi puse o mână pe inimă ca să-şi recapete răsuflarea.

— Sediul este în alertă maximă. Prinţul Beju vine mâine.

— Dar Obi-Wan? latră Qui-Gon nerăbdător.

— Încerc să vă spun, spuse Duenna. Nu i-am văzut niciodată acţionând atât de repede. A fost dus într-o celulă.

— Unde? întrebă repede Qui-Gon.

— Nu mai este acolo, spuse Duenna, punând o mână blândă pe braţul lui.

Brusc, Qui-Gon observă că ochii îi erau plini de milă pentru el. I se strânse inima.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el răguşit.

— A fost reînnoit, spuse ea, cu voce înceată. Noaptea trecută. Şi transportat de pe planetă în zori, în dimineaţa asta.

Paxxi şi Guerra priviră pe după un colţ în camera unde stătea Qui-Gon, cu picioarele încrucişate, fără să se mişte. Duenna trebuise să se întoarcă la sediu, aşa că merseseră direct la casa lui Kaadi. Era periculos să umbli pe stradă în timpul zilei.

De îndată ce intraseră în casă, Qui-Gon se dusese în camera unde dormeau. Se aşezase în mijlocul podelei, fără să vorbească. Rămăsese acolo o oră. Fraţii îl lăsaseră singur o

vreme, dar le putea simţi ochii neliniştiţi fixaţi asupra lui.

Fără să deschidă ochii, le spuse:

— Nu renunţ. Fac un plan.

— Bineînţeles, Jedi-Gon, spuse Guerra, cu o voce uşurată. Ştiam asta.

— Da, fu de acord Paxxi. Ştim că Jedii nu renunţă. Deşi, trebuie să admitem că ne-am îngrijorat puţin. E o veste atât de proastă despre prietenul nostru Obawan.

Qui-Gon deschise ochii. Văzu acelaşi disperare bântuind în ochii fraţilor Derida pe care o simţea şi el în inimă. Trebuia să lupte pentru a-şi depăşi furia pe sine. Îi trebuise timp ca să-şi liniştească mintea. Încercase de nenumărate ori să formuleze un plan, numai pentru a fi umplut cu angoasă la gândul situaţiei lui Obi-Wan. Era incredibilă. Gândul la Obi-Wan fără memoria lui, fără pregătirea sa, era insuportabil.

Îşi dezamăgise Padawanul. Ar fi trebuit să ştie că Sindicatul se va mişca repede. Ar fi trebuit să încerce să-l salveze noaptea trecută. Acum, Obi-Wan era condamnat la o viaţă atât de goală încât îl făcea pe Qui-Gon să se cutremure de fiecare dată când încerca să se gândească la ea. Cum rămânea cu antrenamentul Jedi al lui Obi-Wan? Toate astea ar fi pierdute. Ce va deveni baiatul? Era totuşi sensibil la Forţă, pentru că Forţa nu depindea de memorie. Dar cum ar putea-o folosi fără lecţiile Templului, care să-l ghideze? Dacă descoperea puterea, ar face-o fără să aibă credinţă. Ar deveni un războinic de închiriat, pierdut, neutru? Ar folosi Forţa pentru a răspândi întunericul, cum a făcut fostul ucenic al lui Qui-Gon, Xanatos?

Nu credea că se poate întâmpla asta. Nu o va crede. Dacă Obi-Wan îşi pierduse memoria, cu siguranţă că şi-ar păstra în continuare bunătatea.

Da, Qui-Gon era plin de griji. Dar era şi cu sufletul frânt. Băiatul pe care îl ştia dispăruse. Băiatul harnic, atât de curios şi avid după cunoştinţe. Cel care învăţa rapid. Băiatul care voia să înveţe.

Qui-Gon refuză să creadă că totul dispăruse. Trebuia încă să spere că, cumva, ştergerea memoriei ar putea fi reversibilă, dacă l-ar putea găsi pe Obi-Wan.

— Şi la ce te gândeşti, Jedi-Gon? întrebă Guerra.

— Trebuie să acţionăm mâine, spuse Qui-Gon. Trebuie să-i distrugem. Ce moment mai bun să acţionăm decât atunci când

încearcă să îl impresioneze pe Prinţul Beju? În primul rând, vor fi distraşi. Şi în al doilea rând, le putem distruge alianţa cu Prinţul, înainte ca aceasta să înceapă măcar.

— Este adevărat, şopti Paxxi.

— Trebuie să deschidem depozitele când soseşte Prinţul, spuse Qui-Gon încet. Îşi formase planul în minte şi credea că se poate face. Poate Kaddi să adune lumea?

— Da, spuse Guerra, dând din cap.

— Asta va fi diversiunea noastră, spuse Qui-Gon. Lumea se va repezi în depozite. Sindicatul va intra în panică. Va fi haos pe strazi. Vom merge direct la sediul central cu dispozitivul anti-registru. Apoi vom fura tezaurul.

— În timpul zilei? întrebă Paxxi. Dar va fi periculos. Şi Duenna nu ne poate ajuta.

Qui-Gon se întoarse să-i privească. Ochii lui albaştri îi ardeau din cealaltă parte a camerei.

— Sunteţi de partea mea? întrebă el.

Cei doi fraţi se uitară unul la celălalt.

— Da, spuseră ei împreună.

Capitolul 15

Zumzetul de la motoarele de sub Obi-Wan se lovea de craniului său. Fusese aruncat pe podeaua transportorului, închis în zona de marfă. Ţinea ochii închişi. Trebuia să-şi păstreze concentrarea. Se simţea complet golit. Epuizat. Bolnav.

Dar îşi amintea. Nu-l dovediseră. Nu câştigaseră.

Ei intraseră, iar el nici măcar nu ridicase privirea, nici măcar când au râs de el. Strecură repede piatra de râu în buzunarul tunicii, ca să nu o vadă şi să i-o ia. Piatra păstrase o căldură strălucitoare chiar lângă inimă. Se folosise de puterea ei. Era o dovadă palpabilă că Forţa era cu el. În timp ce ei instalau droidul care ştergea memoria, el construise ziduri Forţă în interiorul său. Consfinţise fiecare amintire, chiar şi pe cele mai confuze. Unise durerea cu binele.

Prima lui zi în Templu. Fusese atât de tânăr, atât de înspăimântat. Prima lui privire aruncată lui Yoda, care venea să-l întâmpine, ochii cu pleoape grele făcându-l să arate somnoros. *De departe ai venit, departe ai de mers*, spusese el. *Frig şi cald, este*. *Ceea ce cauţi, tu vei explora*. *Aici, vei găsi. Ascultă*.

Sunetul fântânilor. Râul care curgea în spatele Templului. Clopoţeii pe care bucătarul îi atârnase într-un copac din grădina bucătăriei. Observase toate acele lucruri, atunci, şi ceva se descătuşase în el. Se gândise, pentru prima dată, că se simţea ca acasă acolo. Era o amintire bună.

Două tije metalice erau înşurubate la tâmplele sale. Electro-pulsatoare.

Piatra strălucea lângă inima lui. O vizită acasă. Mama lui. Moliciune şi lumină. Tatăl lui. Un râs din tot corpul, alăturat celui al mamei sale, la fel de plin, la fel de bogat. Fratele lui, împărţind o bucată de fruct cu el. Explozia de suc dulce în gură. Iarba moale de sub picioarele goale.

Droidul activă ştergerea memoriei în timp ce paznicii priveau. O senzaţie ciudată începu în tâmplele sale şi se îndreptă spre interior. Nu durere, nu chiar...

Owen. Fratele său se numea Owen.

Reeft nu avea niciodată îndeajuns de mănâcare.

Ochii lui Bant erau argintii.

Prima dată când îşi scosese sabia de lumină. Strălucise atunci când o activase. Majoritatea studenţilor Templului fuseseră neîndemânatici. El nu fusese niciodată neîndemânatic. Nu cu arma lui. Sabia se simţise întotdeauna bine în mâna lui.

Acum este durere. Alb fierbinte.

Şi Forţa era strălucitoare. Şi-o imagină, aurie, puternică, strălucind, formând o barieră în jurul amintirilor sale. *Sunt ale mele. Nu ale voastre. Le voi păstra*.

Paznicii Sindicatului fură surprinşi să-l vadă zâmbind.

— Mă bucur să văd că amintirile au dispărut, zise unul dintre ei către celălalt.

Nu, nu merge. Încă le am. Mă agăţ de ele chiar acum...

Lenjeria aspră în mâini. Se lipise de mama sa. Era sfârşitul vizitei. Da, dorise să se întoarcă la Templu. Era o mare onoare. Ştiau că nu-l pot feri de asta. El o dorea foarte mult. Cu toate astea, despărţirea a fost atât de dureroasă, atât de grea. Un obraz moale apăsat pe al său. *Te voi ţine minte mereu*.

Felul în care cădea amurgul la Templu. Încet, din cauza tuturor luminilor şi a clădirilor albe de pe Coruscant. Luminii îi trebuia mult timp să se ducă.

Amintirea asta e de când se ducea la râu cu Bant. Bant iubea apa. Crescuse pe o lume umedă. Camera ei era păstrată în aburi. Ea înota în râu ca un peşte. Când cădea amurgul, culoarea apei se potrivea cu ochii ei.

Durere. I se făcu rău. Conştiinţa era alunecoasă. Dacă leşina, pierdea.

Yoda. Yoda nu ar pierde. *Putere, tu ai, Obi-Wan*. *Răbdare, ai de asemenea, dar trebuie să o găseşti*. *Acolo în tine, este. Caută, până o vei găsi şi te vei ţine de ea. Să înveţi să o foloseşti, tu trebuie*. *Că te va salva, tu vei afla*. Cum să nu piardă lecţiile lui Yoda. Creă o barieră a Forţei în jurul lor.

Durerea crescu din nou, făcându-l să simtă greaţă. Nu mai putea rezista mult.

— Care e numele tău? întrebă aspru paznicul.

Obi-Wan îşi roti ochii bolnavi, goi, spre paznic.

— Numele, repetă gardianul.

Obi-Wan se prefăcu că se gândeşte, se prefăcu că intră în panică. Paznicul râse.

— Ăsta-i terminat.

Droidul detaşă electro-pulsorii. Obi-Wan căzu pe podea.

— Acum doarme, spuse paznicul.

— Nu va visa, adăugă celălalt.

Dar el a visat.

Fu ridicat în picioare. Un gardian al Sindicatului îi apăru în faţă.

— Eşti gata să-ţi înfrunţi noua viaţă?

Îşi păstră faţa goală, uimită.

— Am pariat bani pe tine, spuse paznicul. Nu vei rezista nici trei zile pe Gala.

Gala! Obi-Wan îşi păstră o privire neutră pe faţă, în timp ce uşurarea creştea în el. Ce noroc! Cel puţin pe Gala va putea găsi o modalitate de a-l ajuta pe Qui-Gon. Ştia planurile Prinţului Beju. Poate că va putea găsi pe cineva pe Gala, unul dintre politicienii rivali care candida, pentru a-l ajuta.

Rampa de aterizare alunecă în jos. Vedea portul spaţial ridicat din piatră cenuşie, plin cu nave de luptă ponosite. O serie de puncte de control împiedicau pe oricine dorea să intre. Obi-Wan îşi aminti ce spusese Qui-Gon. Casa regală a jefuit planeta. Facţiunile rivale se luptau pentru control. Lumea erau aproape de revoltă.

— Distracţie plăcută! chicoti gardianul şi îl împinse pe rampă.

Un droid sondă bâzâi în spatele lui Obi-Wan făcându-şi drum cu precauţie prin hangarul portului spaţial. Când ajunse la punctul de control, gardianul îi făcu semn să treacă. Fără îndoială, Sindicalul îi mituise să-l lase să treacă fără probleme. Odată ce ajungea pe străzile Galei, începea distracţia. Pariaseră pe cât timp va supravieţui.

Obi-Wan ateriză pe străzile aglomerate din Galu, oraşul capitală al planetei Gala. Micul robot venea din urmă. Ştia că avea o cameră de filmat fixată în permanenţă asupra lui. Era greu să ştie ce să facă. Cum ar trebui să reacţioneze la un astfel de oraş dacă nu ar avea nicio aminte.

Oraşul Galu fusese cândva măreţ şi impresionant. Dar clădirile mari din piatră se prăbuşeau. Obi-Wan putea vedea găurile din locurile în care ornamentele fuseseră smulse din faţade. Copacii mărgineau odinioară străzile, dar acum erau

doar nişte cioturi răsucite.

Galacienii erau umanoizi a căror piele palidă avea o tentă albăstruie. Lumina soarelui pe planetă era limitată şi erau adesea numiţi *oamenii lunii* datorită pielii lor netede şi luminoase. Obi-Wan putea vedea peste tot dovezile sărăciei. Dacă atmosfera de pe Phindar era una de frică, aici, pe Gala, Obi-Wan simţea furie. Îşi păstră privirea confuză pe faţă. Se uită la ferestrele magazinelor, încercând să pară că nu mai văzuse niciodată obiectele din interior. Evita să se uite în ochii străinilor, rătăcea pe străzi fără să pară că are vreo destinaţie. Tot timpul, însă, se îndrepta spre clădirea strălucitoare pe care o văzuse în depărtare, ghicind că era Marele Palat de pe Gala. Pietrele preţioase albastre şi verzi încorporate în turnuri, prindeau lumina slabă a soarelui şi făceau ca locul să pară că scânteia.

Deodată, un galacian gigantic îi blocă calea.

— Tu, spuse el, punând o mână cărnoasă pe umărul lui Obi-Wan. Tu ştii ce mi-am spus când m-am trezit azi dimineaţă?

Robotul bâzâi în jurul lui Obi-Wan. Rezistă tentaţiei de a reacţiona ca un Jedi. Nu va privi cu curaj în ochii bărbatului. Nu-i va vorbi ferm, respectuos, în încercarea de a dezamorsa situaţia. Trebuia să reacţioneze cu frică şi confuzie. Şi să spere că nu avea să fie ucis. Obi-Wan lăsă să-i apară îngrijorarea pe faţă.

— Ce? răspunse el.

Uriaşul îi strânse dureros umărul.

— Că voi tăia gâtul primei persoane de pe deal pe care o văd.

— Eu... nu sunt o persoană de pe deal, spuse Obi-Wan.

Apoi îşi dădu seama că fără memoria lui nu ar putea şti dacă era de pe deal. Se prefăcu brusc confuz.

— Arăţi ca unul dintre ei, spuse Galacianul.

Întinse mâna după vibro-lama de la centură. Obi-Wan o auzi părăsind teaca cu un zgomot vibrant. Lama părea a fi foarte lungă. Mâna lui Obi-Wan se mişcă instinctiv spre sabia sa de lumină. Dar bineînţeles că nu o avea. Sindicatul i-o confiscase. Şi oricum ar fi alertat camera robot dacă ar fi folosit-o.

— Lumea spune că arăt ca unul, spuse el repede. Tot timpul. Dar eu nu-nţeleg.

Galacianul se încruntă.

— Nu?

— Poate pentru că sunt urât, dar eu nu sunt atât de urât, spuse Obi-Wan.

Habar n-avea ce era o persoană de pe deal. Sau cum arăta. Dar ştia că singura modalitate de scăpa cu viaţă era să-şi facă prieten din inamicul său.

Bărbatul mare îl privi fără expresie. Apoi îşi dădu capul pe spate şi râse. Mâna îi căzu de pe umărul lui Obi-Wan. Tânărul făcu un pas înapoi, zâmbind la râsetele bărbatului. Începu să se îndepărteze. Încă râzând, Galacianul îşi băgă vibro-lama înapoi în teacă şi merse mai departe.

Îşi păstră o privire de spaimă şi confuzie pe faţă pentru camera robotului. Îşi dădu seama că va trebui să scape de el. Dacă ar fi trebuit să se bazeze pe umorul său pentru a supravieţui, ar fi mort până la apusul soarelui. Acest gând îl făcu pe Obi-Wan să înceapă să zâmbească, dar îl mască repede tuşind în mână. Intră pe o stradă laterală. În timp ce mergea, folosi tehnica Jedi de a vedea fără să pară că vedea. Aduna informaţii, aşteptându-şi şansa.

În faţă, o căruţă încărcată cu legume stătea în faţa uşii bucătăriei unei cafenele. Bucătarul stătea afară, certându-se cu şoferul. Obi-Wan văzu o bicicletă speeder virând de după colţul din faţă. Asta ar putea fi şansa lui. Acceleră ritmul. Când se apropie de cărucior, se împiedică, păstrându-şi expresia ameţită şi confuză pe faţă. Căderea îl trimise direct în calea bicicletei speeder. Văzu expresia surprinsă a şoferului înainte ca acesta să întoarcă repede bicicleta pentru a evita să treacă peste Obi-Wan. Lovi lateral căruţa, care se răsturnă. Şoferul căruţei începu să ţipe la motociclist, care ambală motorul şi continuă să zboare. Şoferul îl urmări, ridicând legumele în timp ce alerga şi aruncându-le în speeder. Una dintre legume îl lovi pe robot, care scoase un bip de avertizare şi se întoarse în aer. Obi-Wan se rostogoli repede în spatele căruţei, apoi fugi în bucătăria cafenelei. Trecu repede pe lângă un muncitor surprins, care amesteca supa şi intră în cafeneaua propriu-zisă. Se îndreptă spre uşă şi fugi în stradă. Se afundă repede în magazinul de alături.

O clipă mai târziu văzu robotul ieşind pe uşă. Plană deasupra străzii, rotindu-se încet. Camera scana trecătorii. Obi-Wan rămase ascuns în magazin. Încet, robotul începu să zboare

pe stradă, rotindu-se cu grijă. Obi-Wan dispăru repede în magazin, apoi trecu de proprietarul surprins şi plecă pe uşa care dădea în aleea din spate.

Palatul Gala nu era departe. Obi-Wan ezită la porţile ornamentate cu bijuterii, întrebându-se ce să facă. Nu putea să intre şi să se prezinte. Presupuse că diferiţii miniştri şi candidaţii la guvernare trebuiau să vină la palat pentru convorbiri despre viitoarele alegeri. Ar trebui să oprească următoarea persoană cu aspect important şi să-i spună de ce era acolo? Obi-Wan îşi dorea ca Qui-Gon să fie cu el. Cavalerul Jedi ar fi ştiut ce să facă. Mintea lui Obi-Wan era prea plină de posibilităţi şi presupuneri.

Se simţea expus aici, pe strada din afara palatului. Se temea că robotul se va întoarce în orice moment. Încă întrebându-se cum să procedeze, Obi-Wan se duse să stea la umbra unei clădiri înalte. Privi cum o mică navă spaţială de pasageri cobora din cer. Părea că se îndrepta direct spre el. Obi-Wan se încordă, apoi îşi dădu seama că stătea lângă un mic hangar spaţial. Merse înainte, păstrându-se totuşi în umbra clădirii, pentru a privi aterizarea navei. Rampa se lăsă în jos, iar pilotul coborî. Cineva merse la el să-l salute. Era un tânăr îmbrăcat într-o mantie lungă şi având o pălărie ornamentată.

— Aştept de trei minute, se răsti băiatul în timp ce pilotul se apropia de el.

— Scuzele mele, Prinţe. Verificarea echipamentului a durat puţin mai mult decât de obicei. Dar suntem gata să zburăm.

Obi-Wan înţepeni. El trebuia să fie Prinţul Beju!

— Nu mă plictisi cu ceea ce este evident, se răsti Prinţul. Proviziile mele sunt încărcate?

— Da, Prinţe. Garda regală este gata să urce la bord?

— Nu mă plictisi cu întrebări? Tu doar ascultă-mă! ordonă Prinţul Beju. Mă aştept să decolăm în două minute. Mă voi odihni în timpul zborului, deci nu mă deranja.

Prinţul Beju îşi aruncă mantia pe după un umăr şi se îndepărtă. Lui Obi-Wan îi era clar că Prinţul trebuia să se îndrepte spre Phindar, al întâlnirea cu Sindicatul. Ar trebui să-l împiedice pe Prinţ să plece?

Nu, gândi Obi-Wan. De data asta avea să ajungă în închisoarea de pe Gala, dacă intervenea aici. Mai bine să urce la bord şi să vadă dacă putea reveni pe Phindar. Obi-Wan îl privi pe Prinţul Beju dispărând pe rampă. Fu surprins să vadă că Beju

nu era cu mult mai în vârstă decât el. Avea aceeaşi înălţime ca şi Obi-Wan şi acelaşi corp robust... Ideea pătrunse în mintea lui Obi-Wan ca o sabie de lumină. Era prea riscant? Ar trebui să încerce? Avea doar câteva minute să decidă. Cu prudenţă, se strecură pe navă. Prinţul Beju nu se vedea nicăieri. Obi-Wan îşi dădu seama că nava Prinţului fusese convertită pentru uzul său regal. Era dotată cu tot luxul.

Prinţul Beju era probabil în cabina sa, în spatele uşii aurite, imediat la dreapta lui Obi-Wan. Acesta intră repede în cabina de pilotaj. Se opri o clipă, familiarizându-se cu comenzile. Pilotase maşini şi speedere şi, o dată, o navă de transport uriaşă. Nu ar trebui să-i fie prea greu. Se îndreptă din nou în cabina cea mare şi deschise uşa unui dulap. Acesta avea în el proviziile, dar găsi ceea ce căuta în următorul.

Văzu un rând de haine asemănătoare celor pe care le purta Prinţul. Obi-Wan îşi puse repede pe cap pălăria, apoi înfăşură în jurul umerilor mantia purpurie cu ţesătură bogată. Se întoarse în cabină şi se aşeză pe scaunul pilotului.

Îl văzu pe pilot îndreptându-se spre navă, împreună cu trei gardieni regali. Obi-Wan dezactivă rapid rampa şi porni motoarele ionice. Pilotul ridică privirea, uimit.

Obi-Wan îi putu vedea nedumerirea de pe faţă. Padawanul mizase pe faptul că pălăria şi mantia îi va încurca pe pilot şi pe gardieni. Vor presupune că Prinţul Beju pilota nava. Nu pentru prea mult timp, poate, dar dacă Obi-Wan avea noroc, va avea suficient timp ca să decoleze.

Legătura de comunicaţii prinse brusc viaţa.

— Au trecut două minute! lătră Prinţul Beju. De ce nu decolăm?

— Imediat, Prinţe, spuse Obi-Wan crunt.

Începu pregătirile pentru decolare. Motoarele ionice se ambalară. Pilotul şi gardienii se apropiară, încercând să vadă mai bine. Obi-Wan văzu mâna unui gardian mişcându-se spre blaster.

— Acum, mormăi el, iar nava ţâşni în atmosfera Galei.

Aşteptă până când se aflau în spaţiul adânc. Apoi aruncă pălăria şi mantia deoparte, pentru moment. Un dulap de arme era montat pe peretele cabinei. Alese un blaster, apoi merse spre cabina Prinţului.

Când intră, acesta stătea aşezat pe o canapea de dormit.

— Am spus că nu vreau să fiu deranjat! se răsti el, fără să-şi ridice privirea.

Obi-Wan merse mai aproape, apoi puse blasterul sub bărbia Prinţului.

— Îmi pare rău.

Prinţul se răsuci pentru a se uita la Obi-Wan.

— Paznici! ţipă el.

— Au decis să rămână pe Gala, spuse Obi-Wan.

— Coboară din nava mea! urlă Prinţul Beju. Voi avea grijă să te văd mort! Cine eşti? Cum îndrăzneşti!

— Nu mă plictisi cu întrebări, spuse Obi-Wan, ridicându-l pe Prinţ în picioare. Tu doar ascultă-mă.

Capitolul 16

Qui-Gon, Paxxi şi Guerra găsiră loc să se ascundă după o grămadă de echipamente de reparaţii din hangarul Sindicatului. Aflaseră de la Duenna când era programat să sosească Prinţul. Baftu şi o trupă de droizi asasini şi paznici ai Sindicatului aşteptau pe platforma de debarcare. Fraţii Derida şi Qui-Gon purtau paltoanele cu armură furate. Chiar dacă hainele le ofereau o oarecare protecţie, era mai bine să nu fie văzuţi.

Kaadi intrase cu entuziasm în planul lor. Şi ea credea că vizita Prinţului va fi un moment perfect pentru a lovi. Îi contactase pe agenţii rebeli. Tot ce le trebuia, era un semnal de la ea, atunci când erau deschise depozitele. Îi desemnase pe cei care trebuiau să găsească arme şi să le distribuie, să găsească bunuri şi provizii.

Şi când bacta era încărcată pe nava Prinţului, se va asigura că Phindianii vor vedea că se întâmplă. Qui-Gon nu-şi putea imagina furia unui popor lipsit de mult timp de ceea ce avea nevoie pentru a trăi. Cu siguranţă, capitala ar exploda. Asta le-ar oferi diversiunea necesară pentru a pătrunde şi a fura tezaurul. Odată ce Sindicatul era distrus, pacea se putea întoarce, în sfârşit, pe Phindar.

Deci, de ce era atât de neliniştit? se întrebă Qui-Gon. Poate că era pentru că planul părea atât de simplu, dar era atât de dependent de ceea ce doar bănuiau.

Ce se întâmpla dacă Prinţul va merge mai întâi la sediu? Ce se întâmpla dacă Baftu îl trăgea pe sfoară şi oprea livrarea de bacta? Ce se întâmpla dacă dispozitivul anti-registru al lui Paxxi nu funcţiona? Qui-Gon îl testase pe o încuietoare de securitate de-a lui Kaadi, dar dacă încuietorile depozitului ar fi diferite? Ar fi fost periculos să-l testeze mai întâi, dar ar fi trebuit să încerce? Poate că lăsa ca îngrijorarea cu privire la Obi-Wan să interfereze cu judecata sa. Era nerăbdător să distrugă Sindicatul pentru a-şi putea găsi Padawanul. Dar dacă acţiona pripit?

— Eşti îngrijorat, Jedi-Gon, şopti Guerra. Nu ar trebui. Totul va fi bine. Eu şi Paxxi am avut întotdeauna noroc.

Qui-Gon nu văzuse cu siguranţă nicio dovadă care să

susţină acest lucru. Dar Guerra încerca să-i fie de ajutor, aşa că dădu din cap, mulţumindu-i.

— Da, da, vă garantăm acest lucru, adăugă Paxxi în şoaptă. Sindicatul va fi slăbit, poate va cădea, iar Prinţul Beju va decola fără bacta şi fără alianţă. Chiar aşa!

— Iată nava! şuieră Guerra.

Nava Prinţului apăru la vedere, elegantă şi albă. Alunecă spre o aterizare perfectă. Rampa coborî încet. Qui-Gon se încordă. Acum avea să înceapă totul.

Prinţul coborî încet, singur, pe rampă. La început, Qui-Gon fu surprins. Presupusese că Prinţul va sosi cu o gardă regală. Apoi simţi un val de familiaritate. Dar de ce? Îi trebuiră mai multe secunde lungi pentru a realiza că era Obi-Wan, deghizat. Bucuria îi umplu inima. Padawanul său era în viaţă! Dar bucuria fu repede urmată de confuzie. Dacă Obi-Wan îşi pierduse memoria şi se amestecase cumva în afacerile de pe Gala? Ar fi o coincidenţă incredibilă. Cum îl recunoscuse pe Prinţul Beju?

— Uită-te la el, spuse Paxxi dezgustat. Se poate vedea că bruta aia este rea.

— Uită-te mai atent. Băiatul este Obi-Wan, murmură Qui-Gon.

Paxxi icni.

— Da, aşa-i, Mi s-a părut mie că pare frumos şi curajos, adăugă el repede. Şi ce purtare regală are!

— Obawan! Sunt bucuros! exultă Guerra, în şoaptă. Apoi faţa îi căzu. Dar ce putem face, înţelept Cavaler Jedi-Gon? Acum nu ne mai putem urma planul. Dacă avertizăm lumea că Prinţul ia bacta, îl vom pune pe Obawan în mare pericol.

— Crezi că Obawan era memoria ştearsă? şopti Paxxi. Dar dacă îl foloseşte Sindicatul?

— Nu ştiu ce să cred, spuse Qui-Gon încet, cu ochii aţintiţi pe Obi-Wan în timp ce băiatul îl întâmpina pe Baftu.

Nu putea face decât un singur lucru. Qui-Gon se concentră şi se întinse către Forţă. O adună, apoi o conduse spre Obi-Wan ca un val în creştere. Aşteptă, cu fiecare muşchi tensionat, cu fiecare celulă în alertă. Inima îi strigă că Padawanul lui avea să-l audă. Simţi că Obi-Wan prinde Forţa şi i-o trimite înapoi. Curse peste el ca o cascadă glorioasă. Qui-Gon închise ochii, cu o uşurare dulce.

— Este în regulă, le spuse el lui Paxxi şi Guerra. A rezistat

ştergerii memoriei.

Paxxi şi Guerra schimbară priviri uluite.

— Nimeni nu a făcut vreodată acest lucru, complet, spuse Paxxi.

— Ştiam că poate, afirmă Guerra. Nu prea, mint. M-am temut pentru marele prieten Obawan. Iar acum simt uşurare şi bucurie.

— Şi eu, frate bun, spuse Paxxi.

Cei doi fraţi îşi înfăşurară braţele lor lungi unul în jurul celuilalt şi se îmbrăţişară, cu feţele apropiate şi zâmbind.

Dar Qui-Gon era îngrijorat. Guerra avea dreptate. L-ar putea pune în pericol pe Obi-Wan cu planul lor. Dar oare Obi-Wan avea un plan al său? Se băgase băiatul în necazuri mai mari? Qui-Gon oftă. Ar trebui să aştepte. Nu trebuia să ia nicio măsură până când nu ştia ce avea în minte Obi-Wan.

Una dintre lecţiile Jedi pe care Qui-Gon i-o predase băiatul, iar şi iar, era necesitatea aşteptării. Activitatea poate pune în pericol, îi spusese el. Să aştepţi şi să priveşti este cea mai dificilă sarcină pe care trebuie să o stăpânim. Dacă ar fi învăţat şi el lecţia.

Obi-Wan simţi Forţa lovindu-l ca un val. Cunoaşterea că Qui-Gon era aproape îi dădu curaj. Se temuse că Terra ar putea să se răzgândească şi să apară la platformă pentru a-l saluta pe Prinţul Beju. L-ar fi recunoscut instantaneu, era sigur. Şi, deşi îl închisese pe Prinţ în depozitul de marfă, se temea că Prinţul va fi capabil să facă suficient zgomot pentru a fi auzit dincolo de navă. Avea nevoie să-l îndepărteze pe Baftu cât mai curând posibil.

— Bine ai venit, Prinţ Beju, spuse Baftu în timp ce se apropia. Sunt surprins să te găsesc singur. Tu ai pilotat?

— Am crezut că e mai bine să vin singur, spuse Obi-Wan cu voce tare, sperând că Qui-Gon îl putea auzi. Trebuie să mărturisesc că am îndoieli despre această alianţă.

Zâmbetul lui Baftu dispăru.

— Dar am fost de acord cu toate condiţiile.

— Da, dar eu risc mai mult decât tine, spuse Obi-Wan. Ai făcut nişte afirmaţii mari, pe care eu trebuie să am încredere că le poţi îndeplini. Vorbeşti despre bunuri pe care nu le-am văzut. Obi-Wan flutură o mână. Vorbeşti despre provizii de bacta,

despre un mare tezaur pe care îl vom împărţi pentru a mă ajuta să recâştig Gala. Dar nu le-am văzut.

Zâmbetul lui Baftu era încordat.

— Dar bineînţeles că le vei vedea. Să mergem la sediul central, atunci. Putem lua nişte băuturi răcoritoare şi...

— Nu, mai întâi bacta, îl întrerupse brusc Obi-Wan.

— Dar am pregătit o sărbătorire, spuse Baftu. Putem revizui detaliile. Nu ai fost tu cel care ai spus că vei avea nevoie de o băutură răcoritoare după călătorie?

— Nu mă plictisi cu întrebări! se răsti Obi-Wan. Tu doar ascultă-mă. Bacta mai întâi. Apoi tezaurul. Sau voi urca înapoi în nava mea şi mă voi întoarce acasă.

Enervarea lui Baftu fu vizibilă.

— Nu am fost de acord că va fi mai bine să încărcăm bacta la adăpostul întunericului? Dacă lumea va vedea cantitatea de bacta pe care o avem, am putea fi în pericol amândoi.

Obi-Wan îşi aruncă pelerina peste umăr.

— Nu poţi să-ţi controlezi semenii, Baftu? Ţi-e frică de ei? Acest lucru mă face să fiu neliniştit.

Pentru o clipă, Obi-Wan crezu că Baftu îl va lovi. Dar alianţa era importantă pentru el. Ochii mici şi vicleni ai lui Baftu se îngustară şi el forţă un zâmbet.

— Cum doreşte Prinţul, desigur. Să încărcăm bacta.

— Excelent, le spuse Qui-Gon lui Guerra şi Paxxi cu voce joasă. Obi-Wan trage de timp. Va trebui să ne schimbăm planul. Mai întâi comoara, apoi depozitele. Alertaţi-o pe Kaadi că Prinţul va încărca bacta. Şi apoi, urmaţi-mă.

Capitolul 17

Paxxi şi Guerra activară semnalul de urgenţă pentru a primi ajutorul Duennei, dar după ce aşteptară câteva minute, Qui-Gon stabili că vor trebui să intre în sediul Sindicatului fără ea.

— Dar cum, Jedi-Gon? întrebă Guerra. Cu focuri de blaster? Cu o diversiune?

— Să sperăm că există o oarecare confuzie din moment ce a venit Prinţul. Lucrurile nu vor mai fi ca de obicei. Aşa că vom intra pur şi simplu, spuse Qui-Gon, coborând viziera întunecată.

Trecură de prima gardă cu un semn din cap. Cu a doua a fost mai greu. Ceru să le vadă ordinele de serviciu.

— Prinţul Beju a schimbat planurile. Vrea să încarce bacta mai întâi, răspunse Qui-Gon. Baftu ne-a trimis aici.

— Fără ordine? întrebă gardianul sceptic.

— Da, vom intra, spuse Qui-Gon, aducând Forţa asupra Phindianului.

— Da, veţi intra, spuse gardianul, făcându-le semn.

Razele de securitate erau oprite la intrarea din spate, majoritatea probabil pentru că intrau şi ieşeau atât de mulţi gardieni. Nu i-a întrebat nimeni, nimic, în timp ce mergeau pe holuri spre scara către nivelul inferior.

Qui-Gon îi conduse la camera secretă şi activă mişcarea peretelui.

Se îndreptară rapid spre uşa de securitate.

— Acum e rândul tău, îi spuse Qui-Gon lui Paxxi.

Spera din tot sufletul că dispozitivul lui Paxxi va funcţiona.

Paxxi intră în panoul de securitate. Qui-Gon auzi o serie de bipuri electronice. Apoi îşi apăsă amprenta de pe degetul mare pe registrul de transfer. Urmă un alt bip. Apoi, lumina deveni verde şi uşa se deschise.

— A funcţionat, frate bun! strigă Guerra.

Qui-Gon îşi dori ca Guerra să nu pară atât de surprins.

Camera era plină de comori. Pietre preţioase, mirodenii, valute, metale rare.

— Vom avea nevoie de transport, spuse Qui-Gon. Nu

putem scoate toate astea afară din clădire, aşa că va trebui să le ascundem.

Paxxi şi Guerra se grăbiră să se întoarcă la standul de lângă scară pentru a lua plutitorii pe care îi lăsaseră acolo. Qui-Gon stivui materiale. Apoi le încărcară pe plutitori şi le duseră la dulapul de aprovizionare. Dulapul abia putu cuprinde totul, dar reuşiră să-i închidă uşa.

— Acum trebuie să ajungem la depozite, spuse Qui-Gon.

Paxxi închise uşa de securitate şi resetă registrul de transfer. Părăsiră repede camera secretă şi închiseră din nou peretele. Se grăbiră să urce scările şi o luară spre intrarea din spate. În timp ce dădeau colţul conacului spre porţile din faţă, Qui-Gon ridică o mână.

— Aşteptaţi, murmură el.

Speederul aurit a lui Baftu se opri. Baftu şi Obi-Wan coborâră, urmaţi de droizii asasini.

— E mai bine să-mi las gardienii să-ţi încarce nava, îi spunea Baftu băiatul pe care îl credea Prinţ. O vor face repede şi eficient, te asigur. Acum vei vedea tezaurul.

— Sunt încântat, răspunse Obi-Wan.

— Vezi, Jedi-Gon? şopti Paxxi. Planul nostru funcţionează.

— Noi suntem fraţii norocoşi, fu de acord Guerra.

Chiar atunci, Terra ieşi din sediul Sindicatului. Începu să coboare pe scări. Obi-Wan întinse mâna în spate pentru a-şi atrage gluga peste cap, dar era prea târziu.

Terra îl arătă cu degetul.

— Nu eşti Prinţul Beju! strigă ea.

Capitolul 18

Mintea lui Obi-Wan funcţionă rapid. Terra îl recunoscuse. Dar era cuvântul ei împotriva cuvântului lui. Va trebui să blufeze. Se întoarse spre Baftu.

— Cine este cea care îndrăzneşte să mă provoace?

— Partenera mea, Terra, spuse Baftu. Ce tot zici? o întrebă el pe Terra cu înverşunare. Nu l-ai întâlnit niciodată pe Prinţ.

— Omul acesta este un rebel, insistă Terra, trăgându-şi blasterul. Eu însumi am ordonat să-i fie ştearsă memoria.

În umbre, mâna lui Qui-Gon se duse spre sabia de lumină. Paxxi şi Guerra îşi scoaseră blasterele, pregătiţi să lupte. Îl urmăreau pe Qui-Gon, cum aştepta să vadă ce va face Obi-Wan.

— Dacă semăn cu vreun infractor meschin din lumea ta, asta nu e problema mea, spuse dispreţuitor Obi-Wan. Îşi micşoră ochii în timp ce se uita la Baftu. Este ăsta vreun şiretlic pentru a nu mă duce să văd tezaurul? Deja sunt nesigur în legătură cu alianţa asta...

— Nu, nu, îl linişti Baftu. N-o asculta pe partenera mea. Hai să mergem la seif.

Obi-Wan dădu din cap scurt.

— Vin şi eu, spuse Terra posomorâtă.

— Ce să facem, Jedi-Gon? şopti Guerra. Pericolul nu a trecut pentru Obawan.

Qui-Gon hotărâse deja.

— Paxxi, du-te la depozite cu dispozitivul tău şi deschide-le. Trebuie să ne continuăm cu planul. Contacteaz-o pe Kaadi şi începeţi să distribuiţi alimentele şi armele. Qui-Gon puse o mână pe umărul lui Paxxi. Ştiu că vrei să rămâi şi să-l ajuţi pe Obi-Wan. Dar o diversiune îl va ajuta mai mult decât puteţi face voi.

Paxxi dădu din cap şi fugi.

— Guerra, vino cu mine, spuse Qui-Gon.

Se lipiră în spatele grupului în care era Baftu şi Obi-Wan.

— Terra este iritabilă, îi spuse Baftu lui Obi-Wan. Nu o asculta.

— Deci ai un partener iritabil care nu trebuie ascultat, spuse Obi-Wan. Asta nu pare prea înţelept.

Terra se apropie de ei. Când Baftu se întoarse să-i dea o comandă unui droid, ea murmură în urechea lui Obi-Wan:

— Nu contează ce crede Baftu, ştiu că nu eşti cine spui că eşti. Nu ştiu cum ai rezistat la ştergerea memoriei, dar voi afla. Şi apoi, te voi ucide într-o clipită.

— Doar droizii vin jos, ordonă Baftu în timp ce se apropiară de scările ce duceau spre magazie. Paznicii, aşteptaţi aici.

Qui-Gon şi Guerra aşteptară până când grupul ajunse jos. Apoi se strecurară după ei, ţinându-se în afara razei vizuale.

Baftu activă peretele glisant. Intrară în sanctuar. Qui-Gon şi Guerra stăteau afară, aşteptând. Priviră în interior prin crăpătura în perete, în timp ce Baftu îşi apăsa amprenta pe registrul de transfer. Uşa de securitate se deschise.

Auziră strigătul de consternare al lui Baftu. Terra se repezi înainte.

— Ce este asta? exclamă ea. Unde este tezaurul?

Baftu se întoarse spre ea. Faţa lui era o mască de furie.

— Acum văd de ce ai fost împotriva acestei întâlniri. Şi de ce l-ai acuzat pe Prinţ de a fi un impostor. Mi-ai furat deja comoara!

— Comoara ta! Este şi a mea la fel cum este a ta! spuse Terra furioasă.

— Deci recunoşti că ai furat-o, spuse Baftu.

Vocea îi coborâse la un ton scăzut, ameninţător.

— Sigur că nu am furat-o! spuse Terra, exasperată. Se întâmplă ceva aici, Baftu. Acest Prinţ este un impostor. Cineva încearcă să mă discrediteze... sau pe tine. Ascultă-mă!

Baftu se întoarse. Dădu din cap către droizii asasini. Totul se întâmplă înainte să poată cineva să mişte sau chiar să clipească. Droizii asasini traseră în Terra cu blasterele încorporate. A fost un moment în care ea rămase nemişcată, cu o expresie goală şi neînţelegând ceea ce se întâmplase.

— Prostule, îi spuse lui Baftu şi căzu.

Baftu păşi peste corpul ei de parcă ar fi fost un gunoi de pe stradă. Îşi puse mâna pe cotul lui Obi-Wan.

— Vino, Prinţ Beju. Am avut grijă de trădătoare. E doar o chestiune de timp înainte să aflu unde a ascuns tezaurul. Asta nu e important. Nu va interfera cu planurile noastre.

Qui-Gon trebui să-l tragă pe şocatul Guerra pentru a-l face să se ascundă în camera alăturată. Au aşteptat acolo în timp ce Baftu pleca cu Obi-Wan şi droizii asasini. Îl auzeau pe Baftu încă liniştindu-l pe Obi-Wan în timp ce se îndepărtau.

De îndată ce nu mai puteau fi văzuţi, Qui-Gon şi Guerra se repeziră în sanctuar. Terra zăcea în pragul camerei tezaurului. Guerra îngenunche lângă ea. Cu tandreţe, aduse un braţ lung sub corpul ei şi o ridică pentru a o legăna la pieptul lui. Terra ridică ochii spre el. Lumina din ochii ei portocalii strălucitori slăbea.

— Nu-ţi aminteşti de mine, spuse Guerra frânt.

Ochii Terrei se limpeziră. Pentru o clipă, se aprinseră luminoşi atunci când memoria îi reveni în forţă.

— Nu prea, frate, spuse ea încet. Ridică o mână tremurândă şi atinse obrazul lui Guerra. Nu prea.

Pleoapele îi tremurară, închizându-se. Îşi încolăci un braţ pe după gâtul lui Guerra, îşi sprijini capul de el şi muri.

Capitolul 19

Auziră un strigăt în spatele lor. Qui-Gon se întoarse. Duenna stătea în prag, cu mâna la inimă.

— Buna mea mamă, spuse Guerra, cu ochii portocalii plini de lacrimi. Terra a noastră a murit.

Duenna îngenunche lângă fiica ei. Guerra i-o puse pe Terra în braţe.

Qui-Gon atinse umărul lui Guerra.

— Trebuie să mergem, bunul meu prieten, spuse el. Dacă începe bătălia, Obi-Wan va fi în mare pericol. Semenii tăi vor crede că ia toată bacta.

Duenna îşi privi fiul în timp ce o leagăna pe Terra. Ochii ei erau fără lacrimi.

— Da, fiule. Trebuie să pleci. Sora ta nu trebuie să moară în zadar.

Qui-Gon se opri doar pentru a lua sabia lui Obi-Wan de pe raftul de arme de lângă uşă. Se grăbiră pe străzi spre depozite. Auziră agitaţia de la câteva străzi distanţă. Focurile blaster şi strigătele punctau ceea ce părea a fi un vuiet continuu de furie. Qui-Gon şi Guerra începură să alerge. În timp ce se apropiau, începură să-i vadă pe Phindiani, cu braţele pline de provizii, grăbindu-se pe lângă ei.

Qui-Gon ştia planul pe care îl concepuse Kaadi. Desemnase persoane care să alerge pentru a livra alimente şi medicamente bolnavilor şi pentru a reaproviziona spitalele cu medicamente. Dădură ultimul colţ spre depozite. Qui-Gon văzu dintr-o privire rapidă că Paxxi şi Kaadi îşi făcuseră bine treaba. Le dăduseră arme rebelilor, care ţineau o linie de rezistenţă împotriva paznicilor Sindicatului. În spatele acestei linii, Phindianii treceau proviziile din mână în mână, către cei care trebuiau să alerge, care dispăreau imediat cu ele. Îl văzură pe Paxxi aruncând o grenadă de protoni într-o mare de paznici ai Sindicatului. Kaadi se repezi cu un baston de forţă şi atacă un paznic care încerca să tragă într-un alergător cu mâinile pline de pachete medicale.

Qui-Gon veni repede lângă Paxxi.

— L-ai vazut pe Obi-Wan?

Paxxi clătină din cap.

— Poate că este lângă nava sa.

Dar apoi, Qui-Gon îl văzu în mijlocul gărzilor Sindicatului. Baftu stătea în apropiere, urmărind bătălia. Qui-Gon îl privi pe Obi-Wan cum scoase un blaster din tocul unui gardian fără ca acesta să observe. Trimise Forţa către Padawan, iar Obi-Wan privi peste mulţime direct la el. Aprobă din cap. Qui-Gon porni ambele săbii de lumină. Se deschiseră verde şi albastră, strălucind în aerul cenuşiu. Obi-Wan sări peste paznicii Sindicatului. Qui-Gon aruncă sabia Padawanului în aer. Se învârti încet, într-un arc graţios. Obi-Wan întinse mâna şi mânerul sabiei ateriză în palma lui. Când tânărul ateriză, se năpusti spre prima linie de gărzi ale Sindicatului. Baftu rămase cu gura căscată la Obi-Wan, îngheţat de şoc când îl văzu atacând pe băiatul pe care îl ştia drept Prinţul Beju.

— Omorâţi-l! ţipă la gardieni.

Qui-Gon înainta deja el însuşi, adăugându-se atacului lui Obi-Wan cu propriul său atac frontal. Acum ştiau unde erau vulnerabili paznicii şi nu pierdeau timpul deviind loviturile către armură. În schimb, îi tăiau la glezne şi la gât, şi reuşiră să-i facă să scoată vizierele blindate, astfel încât să aibă şi mai multe oportunităţi.

Forţa era în jurul lor, îndrumându-i. Obi-Wan simţi puterea în timp ce lupta împotriva părţii întunecate a cruzilor paznici ai Sindicatului. Simţea energia bună a Phindianilor din spatele său, ajutându-l. Loviturile sale aterizau acolo unde ţintea şi evita focurile de blaster cu ajutorul Forţei, care îi spunea când să se răsucească, să se mişte, să sară sau să blocheze.

Succesul Jedilor îi îmbărbătă pe Phindiani. Atacau, urlând de furie. Qui-Gon îl văzu pe Baftu palid brusc atunci când linia paznicilor Sindicatului se rupse. Guerra fu primul care sări înainte, cu un blaster într-o mână şi un aruncător de săgeţi în cealaltă. Armă aruncătorul, trase, şi proiectilul laser se îndepărtă direct spre Baftu.

Baftu strigă şi apucă un paznic al Sindicatului. Blocă lovitura cu paznicul, care căzu. Baftu se întoarse şi fugi, cu Guerra urmărindu-l.

Obi-Wan sări peste o grămadă de gardieni căzuţi şi se luă

după Baftu şi Guerra. Qui-Gon evită uşor o lovitură a unui baston de forţă şi pivotă, în căutarea lui Paxxi. Îi zări pe Paxxi şi Kaadi în dreapta lui. Erau înconjuraţi de gardieni cu electro-jabbere. Qui-Gon tăie un paznic care se îndrepta spre el şi sări peste cineva care era în calea lui. Ateriză şi folosi apoi impulsul pentru a sări pe un perete parţial prăbuşit. Dar era prea târziu. Un gardian îl lovi pe Paxxi, al cărui braţ amorţi şi îşi scăpă blasterul. Kaadi se repezi să-l ajute pe Paxxi în timp ce un alt gardian deschidea focul. Proiectilul o lovi pe Kaadi, iar ea căzu. Cu braţul cel bun, Paxxi aruncă dispozitivul anti-registru către paznic. Focul de blaster lovi dispozitivul şi ricoşă înapoi în paznic. Qui-Gon sări în luptă, cu sabia fredonând. Îi dădu o lovitură ucigaşă gardianului, apoi se întoarse spre următorul. Împreună, el şi Paxxi terminară restul gărzilor. Paxxi îngenunche lângă Kaadi.

— Nu arăta atât de trist, spuse Kaadi slab. Sunt încă în viaţă.

Qui-Gon aruncă repede două blastere către Paxxi.

— Rămâi cu ea, îi spuse el.

Repede, se întoarse şi fugi. Găsi un medic care distribuia provizii şi îl îndreptă spre Paxxi şi Kaadi. Apoi se îndreptă spre portul spaţial. Când ajunse la el, Baftu era înconjurat de droizi asasini şi paznici ai Sindicatului. Nava Prinţului Beju era pe jumătate încărcată cu bacta. În timp ce gardienii îl protejau pe Baftu, Phindianii se grăbeau să descărce bacta din cala de marfă, sub focul blasterelor. Tot mai mulţi rebelii apărură pentru a acoperi linia celor care descărcau bacta. Guerra şi Obi-Wan se aflau în mijlocul lor. Qui-Gon văzu strălucirea albastră a sabiei de lumină a lui Obi-Wan zdrobind şi lovind în timp ce băiatul se mişca, evitând salvele de blaster.

Qui-Gon se grăbi să-l susţină pe Obi-Wan. Dar, înainte să poată da vreo lovitură, Baftu se întoarse brusc şi se repezi spre rampa de intrare în navă.

— Încearcă să scape! strigă Guerra. Se întoarse spre paznici. Vedeţi unde se află loialitatea liderului vostru? Numai cu el însuşi!

Baftu se împiedică când ajunse la rampă. Paznicii Sindicatului se întoarseră. Cel mai apropiat dintre ei, îl plăcă pe Baftu şi îl doborî. Se rostogoliră amândoi până la capătul rampei. Guerra se repezi înainte. Îşi aşeză blasterul pe capul lui

Baftu.

— Te arestez în numele poporului Phindian, strigă el.

— Omorâţi-l pe rebel! ţipă Baftu la gardieni.

Paznicii Sindicatului schimbară priviri între ei. Lăsară armele în jos.

— Distrugeţi-l! ţipă Baftu din nou, de data asta către droizii asasini.

Dar Obi-Wan şi Qui-Gon săriră la unison din capete opuse. Săbiile de lumină fulgerară, tăind droizii ca pe nişte crengi.

Motoarele ionice urlară brusc, prinzând viaţă. Nava începu să se mişte.

— Prinţul Beju, spuse Obi-Wan. Probabil că a scăpat din depozitul de marfă.

Nava se ridică încet, cu smucituri, în aer.

— Lasă-l să plece, spuse Qui-Gon. Soarta lui se află în altă parte.

Capitolul 20

În săptămâna următoare, Obi-Wan, Qui-Gon, Paxxi şi Guerra stăteau în piaţa oraşului. În jurul lor, aceleaşi tarabe care fuseseră pustii atâta timp, erau acum aprovizionate din abundenţă. Produse, fructe proaspete, circuite pentru computere navigaţionale, aşternuturi, pături. Phindianii umblau cu coşuri pe braţe, pline cu mâncare proaspătă şi flori.

Yoda le ceruse Jedilor să rămână pe Phindar până era format un guvern provizoriu. Durase câteva zile pentru a aranja procesul. În prezent, o coaliţie de foşti membri ai Consiliului şi ultimul Guvernator oficial al Phindarului, conduceau afacerile planetei. Alegerile pentru următorul Guvernator oficial erau planificate pentru luna următoare.

Baftu şi locotenenţii săi de vârf erau închişi într-o închisoare de înaltă securitate în aşteptarea procesului. Majoritatea gărzilor Sindicatului avuseseră memoria ştearsă de Baftu, iar unii dintre ei se întorseseră la familiile lor în speranţa că dragostea şi grija acestora ar restabili orice amintire rămasă.

Obi-Wan şi Qui-Gon se întâlniră cu fraţii Derida pentru a vedea monumentul lui Paxxi. El distrusese droidul ştergător de memorie şi îi montase resturile pe un piedestal pentru a fi văzut de toţi Phindianii. Tremurau la vederea lui şi se bucurau din suflet că fusese demontat definitiv.

— A fost o idee excelentă, frate bun, îi spuse Guerra lui Paxxi. Răul trebuie înfruntat pentru a fi cucerit.

— Da, frate bun, fu de acord Paxxi.

— Ce mai face Kaadi? întrebă Qui-Gon. E mai bine, sper.

Paxxi rânji.

— Deja îi comandă pe medici. Până la sfârşitul săptămânii o să fie înapoi acasă.

Guerra aruncă o privire în jurul pieţei, cu o tristeţe bruscă pe faţă.

— Sunt mulţumit, spuse el. Nu prea, mint. Atât de mult rău a fost cucerit, da. Dar în această zi am sperat să o avem şi pe Terra cu noi, aşa cum era cândva.

— A murit aşa cum a fost odată, frate bun, spuse Paxxi,

faţa lui oglindind tristeţea lui Guerra.

Îşi puse braţul lung în jurul fratelui său. Guerra făcu la fel. Se priviră şi oftară.

— Suntem trişti, dar nu prea, spuse Guerra.

— Da, da, spuse Paxxi. Lumea noastră este liberă şi pentru asta trebuie să le mulţumim înţeleptului Jedi-Gon şi bravului Obawan.

— Există o singură problemă, spuse Obi-Wan. Acum că este din nou îndeajuns pentru toată lumea de pe Phindar, nu mai este nevoie de o piaţă neagră. Ce veţi face?

— Excelentă observaţie, Obawan, spuse Guerra. Şi eu m-am întrebat asta. Mai ales că fratele meu bun a distrus dispozitivul anti-registru.

— I-a salvat viaţa lui Kaadi, sublinie Qui-Gon.

— Chiar aşa, recunoscu Guerra. Cu toate astea, vânzarea dispozitivului ne-ar fi adus bogăţii mari.

— Ar fi dus la distrugerea ta, spuse Obi-Wan. A existat un rău care înconjura acel dispozitiv. Ai putut să-l foloseşti pentru a face bine. Dar alţii nu ar fi făcut-o.

— Ca de obicei, eşti cel mai înţelept, Obawan, recunoscu Guerra cu un suspin. Cu toate astea, a fost pierdută atâta avere.

— Şi încă nu ştim ce vom face, spuse Paxxi. Noi au fost rebeli atât de mult timp şi hoţi chiar de mai mult timp. Nu e loc pentru noi aici, în lumea noastră iubită.

Qui-Gon păru amuzat.

— Nu aş spune asta. Ce zici de viitoarele alegeri? Phindar va avea nevoie de un nou Guvernator. Voi doi sunteţi eroii acestui moment. De ce nu candidează unul dintre voi pentru post?

Guerra râse.

— Eu, Guvernator? Ha, râd de gluma lui Jedi-Gon! Aş fi un politician atât de cumplit. Stai, mint! Aş fi magnific!

— Ai fi cel mai bun Guvernator, frate bun, spuse Paxxi. Stai, mint şi eu! Eu aş fi mai bun! Voi candida!

— Ei bine, va trebui să vă decideţi între voi, spuse Qui-Gon. E timpul să ne despărţim. Obi-Wan şi cu mine trebuie să ajungem pe Gala.

— Vă voi duce eu! strigă Paxxi. Ar fi fericirea mea!

— Mulţumesc, dar avem deja o navă de transport, spuse Qui-Gon. De data asta, aş vrea să ajung la destinaţie.

Guerra îi întinse mâna lui Obi-Wan.

— Eşti cel mai mare prieten al meu, Obawan. Dacă ai nevoie vreodată de serviciul noului Guvernator al Phindarului, trebuie doar să ceri.

— Să mă întrebi pe mine! spuse Paxxi vesel.

— Nu prea, fratele meu cel bun, spuse Guerra. Pe mine.

— Adio, spuse Qui-Gon. Ne vom întâlni din nou, sunt sigur.

Fraţii îşi luară rămas-bun, înfăşurându-şi braţele lungi în jurul Jedilor şi strângându-i de trei ori. Când Qui-Gon şi Obi-Wan se îndepărtară, fraţii Derida încă se certau despre cine ar trebui să candideze pentru funcţia de Guvernator.

Qui-Gon încă zâmbea în timp ce se îndreptau spre portul spaţial.

— Următoarea noastră misiune va fi mult mai dificilă, mă tem, spuse el. Dar stabilitatea Galei este crucială pentru acest sistem stelar. Este nevoie de noi acolo, mai mult ca niciodată.

— Nu aştept cu nerăbdare să mă întâlnesc din nou cu Prinţul Beju, recunoscu Obi-Wan. Sper că nu va câştiga alegerile.

— Mergem acolo doar pentru a observa, îi aminti Qui-Gon.

— Da, asta este întotdeauna adevărat, spuse Obi-Wan. Totuşi, se pare că ajungem întotdeauna în mijlocul lucrurilor.

Intrară în portul spaţial unde îi aştepta nava de transport.

— Mă bucur de un lucru, Padawan, spuse Qui-Gon. Că ţi-ai păstrat amintirile.

— Piatra ta de râu m-a ajutat, spuse Obi-Wan, punând mâna peste buzunarul interior. Nu mi-am dat seama că piatra este sensibilă la Forţă. Ar fi trebuit să ştiu că mi-ai dat ceva de mare valoare.

— Sensibilă la Forţă? se încruntă Qui-Gon. Ca să vezi. Eu am crezut că este doar o piatră frumoasă.

Obi-Wan îi aruncă o privire uimită. Chipul lui Qui-Gon era impasibil în timp ce se îndrepta spre navă. Glumea Maestrul lui sau era serios? Habar n-avea.

Porniră să urce pe rampă. Un zâmbet trecu peste chipul lui Obi-Wan. Urma o altă misiune.

Poate că prin încercările sale, va ajunge să-l înţeleagă pe Qui-Gon. Dar, cumva, *nu prea* credea asta. Probabil că va dura o viaţă până să ajungă să-l înţeleagă pe Maestrul său.

SFÂRŞIT



Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

